

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

maksat çizgili olsun..

OTLAK

Ece Zeber - Mahir Ünsal Eriş - M.K. Perker - Hakan Bıçakçı - Ali Çetinkaya - Selçuk Ören - Murat Menteş
Cem Özüduru - Sinem Sal - Gökçe Erverdi - Turgut Yüksel - Hakan Alpin - Sinan Taşçı - Ali Lida - Rewhat

SAYI 05
NİSAN 2017
FİYATI 8 TL
KKTÇ FİYATI 9 TL

OT Çizgi Roman

ISSN 2149-5947

9 772149 594009

Başka dünyalar mümkün...

KARAKARGA
Yayınları

PYONGYANG
Guy Delisle

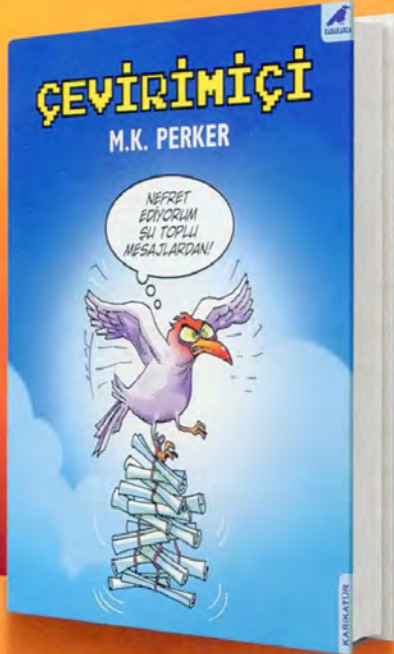

ESKİ SEVGİLİ
M.K. Perker - Erhan Tatlıdilli

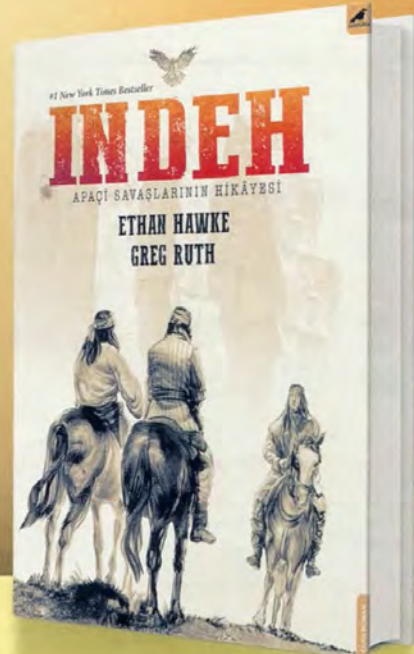

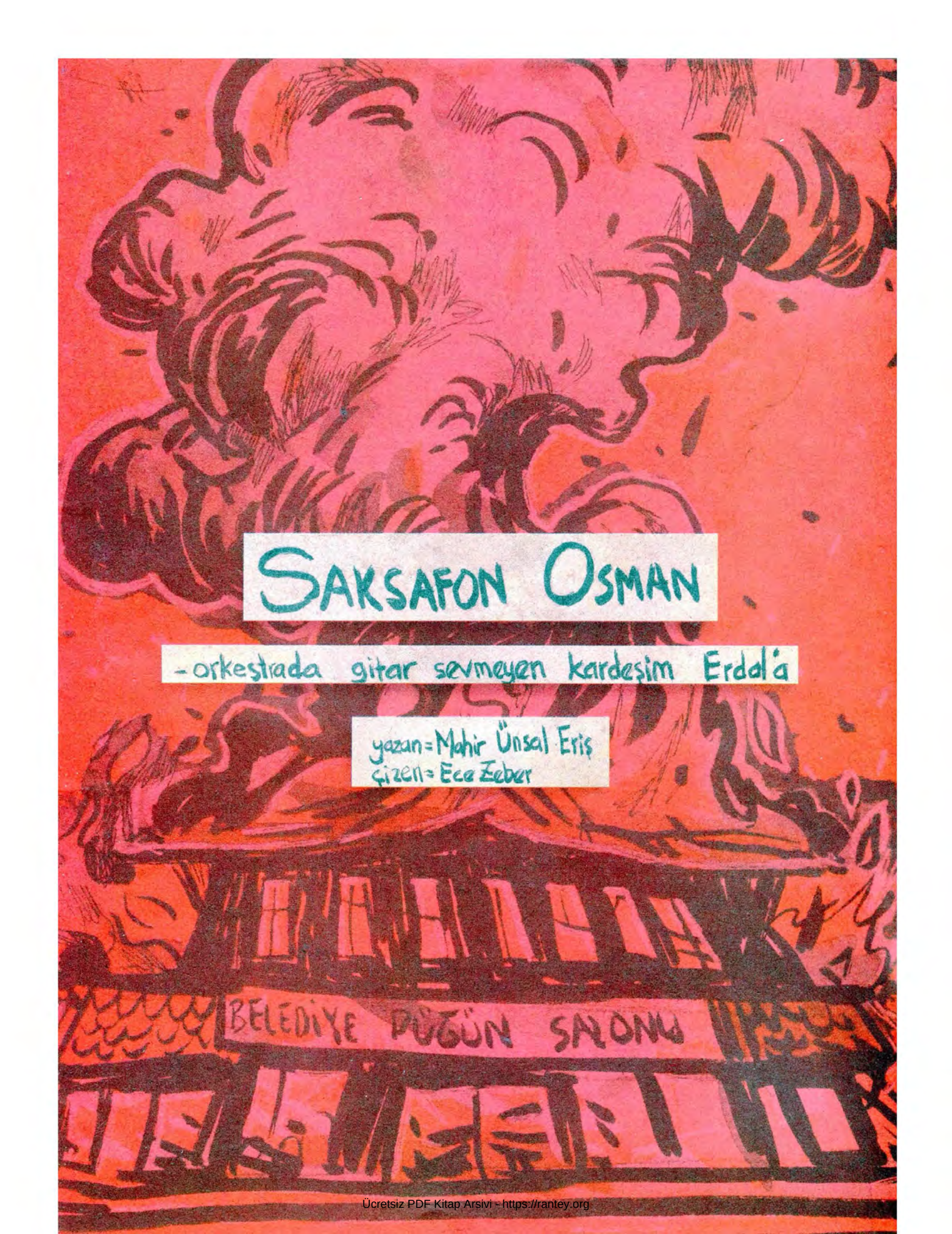
K İ T A P Ç I L A R D A

ÇEVİRİMİÇİ
M.K. Perker

İNDEH
Ethan Hawke - Greg Ruth

SAKSAFON OSMAN

-orkestrada gitar sevmeyen kardeşim Erdol'a

yazan=Mahir Ünsal Eriş
çizen=Ece Zebir

BELEDİYE PUĞUN SALONU

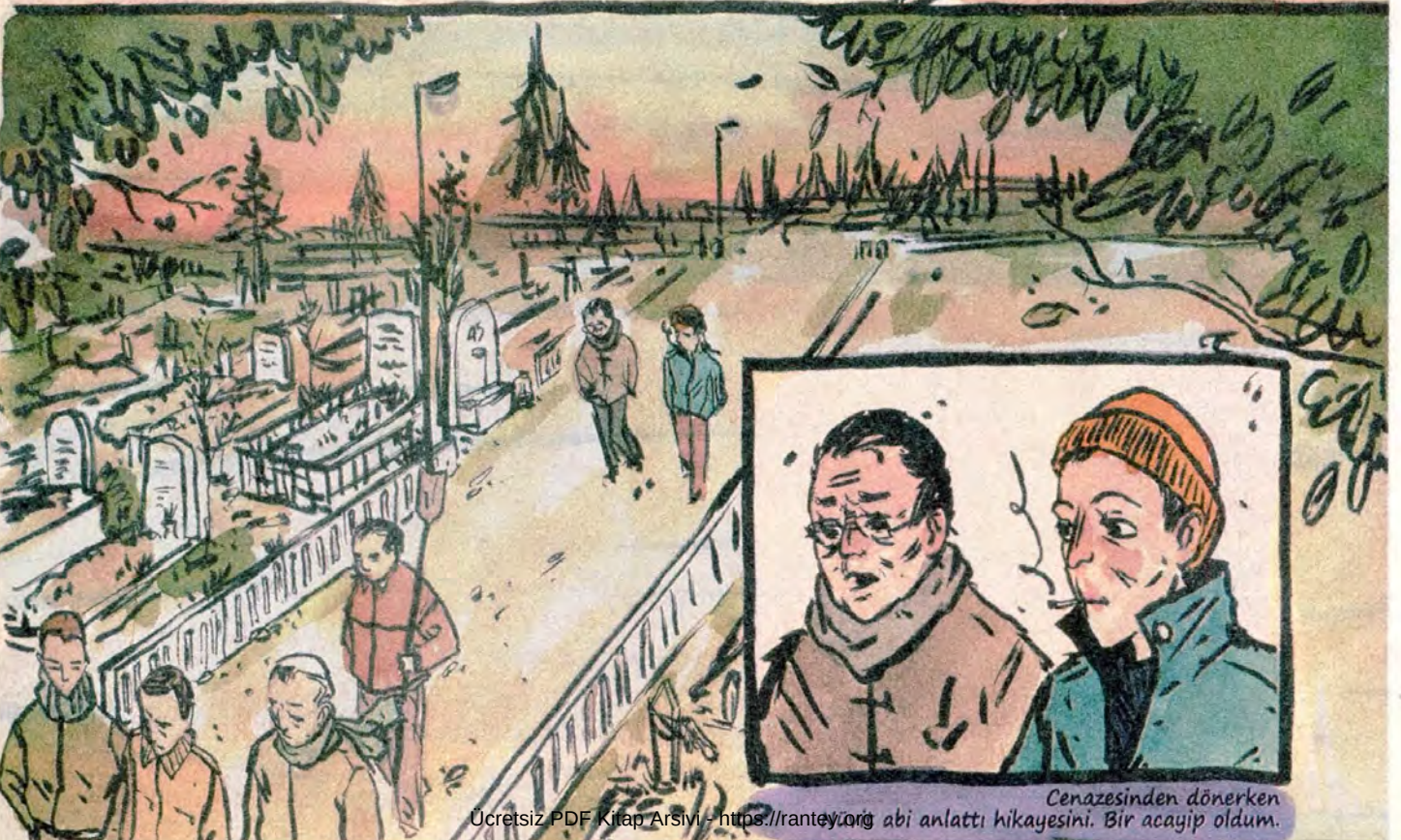
Çocukluğumdan beri bilirdim onu. Görürdüm hem. Oyle alışmışım ki demek, hiç merak etmemişim.

Bütün düğünlerde, sünnetlerde, şenliklerde, bayramlarda; en alakasız orkestraların bile içinde o olurdu.

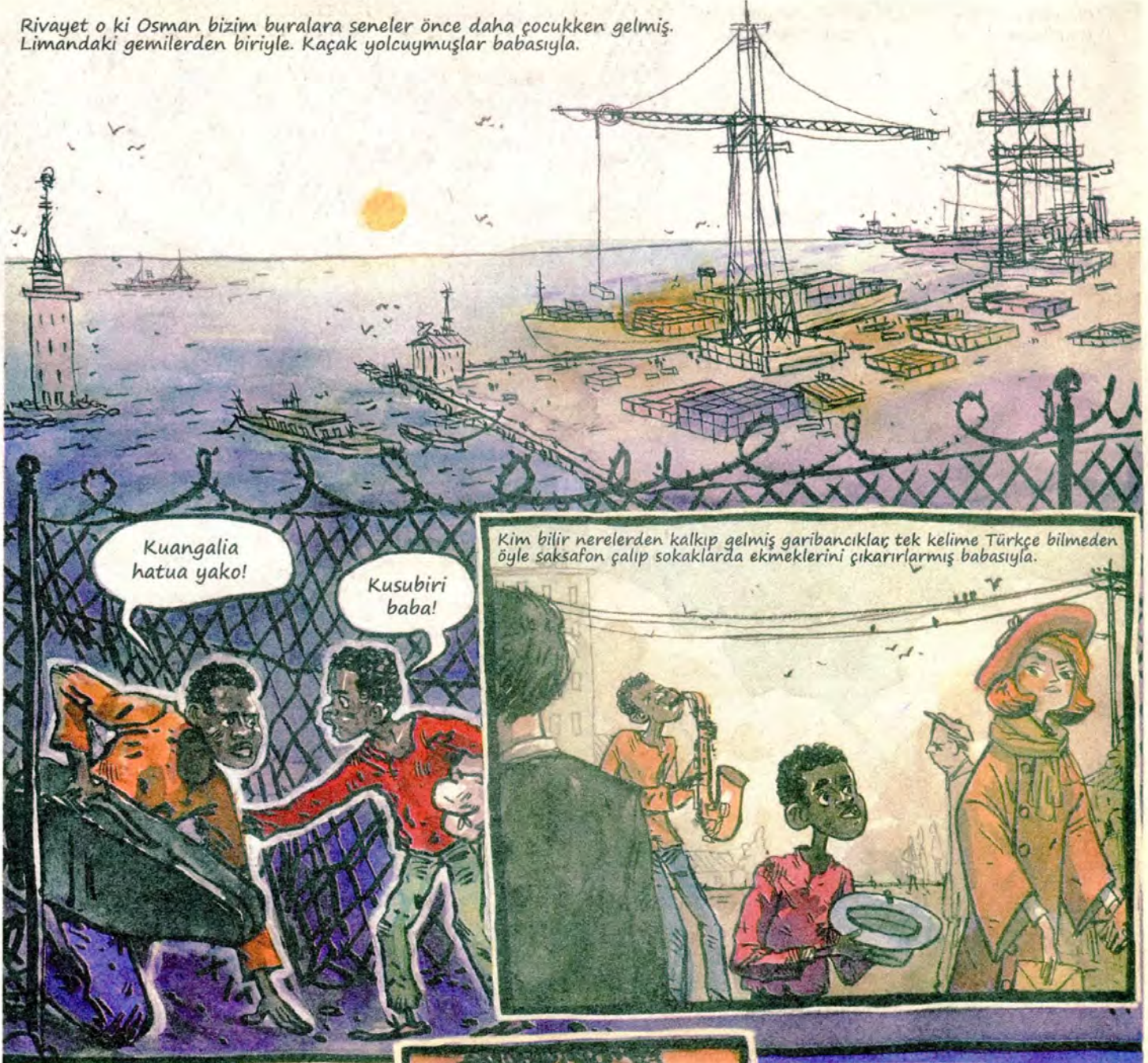
Çerkes düğünlerinden Muhacir kınalarına, Manav sünnetlerinden Pomak nişanlarına kadar tüm düğünlerde saksafon çalan bir garip zenci: Saksafon Osman.

Cenazesinden dönerken

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org> abi anlattı hikayesini. Bir acayip oldum.

Rivayet o ki Osman bizim buralara seneler önce daha çocukken gelmiş. Limandaki gemilerden biriyle. Kaçak yolcuymuşlar babasıyla.

Kuangalia
hatua yako!

Kusubiri
baba!

Kim bilir nerelerden kalkıp gelmiş garibancıklar, tek kelime Türkçe bilmeden öyle saksafon çalıp sokaklarda ekmeklerini çıkarırlarmış babasıyla.

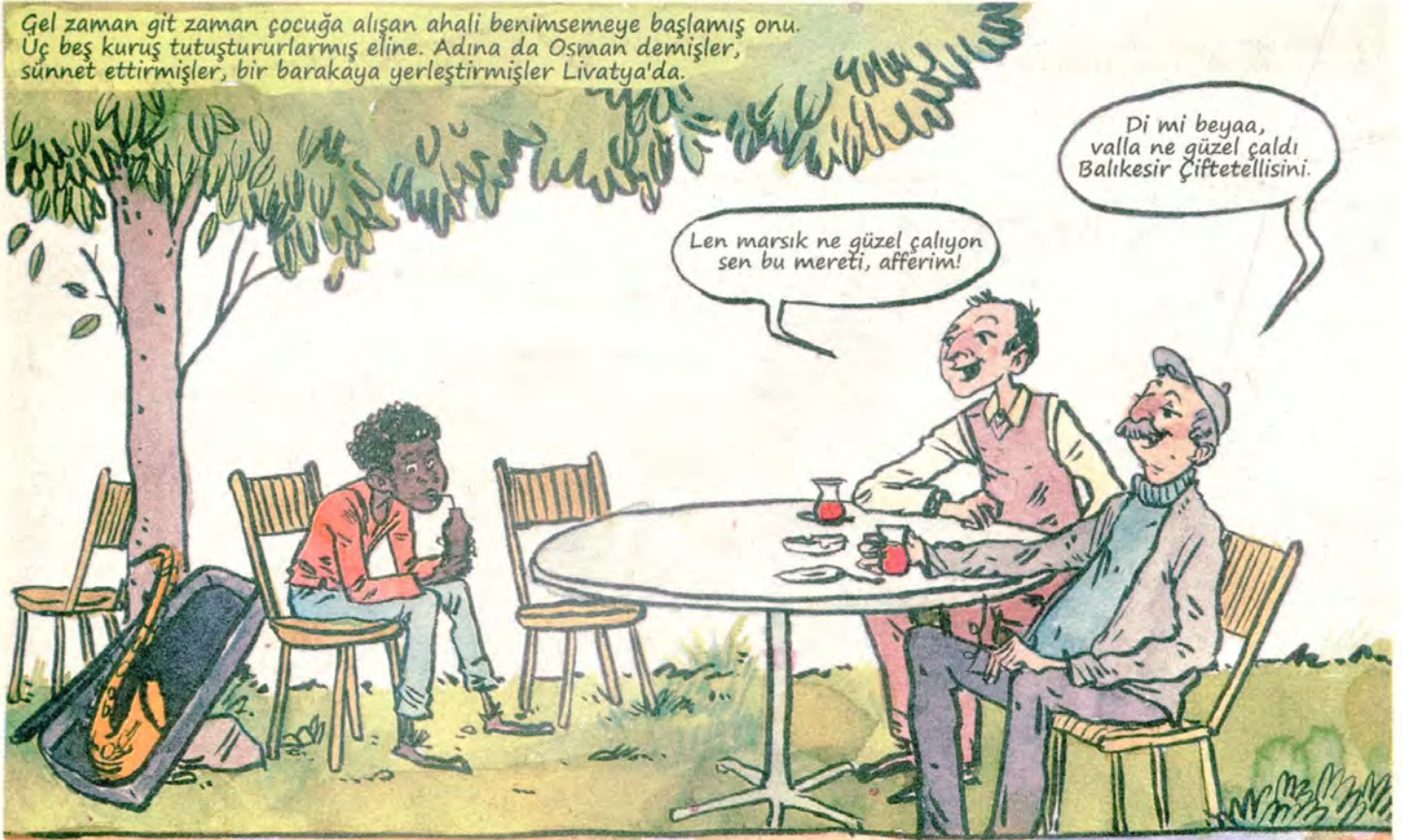

Anasız, babasız, dil bilmez,
yol bilmez öyle kalakalmış garip.

Babasının bir hastalığı varmış.
Ta nerelerden getirmiş beraberinde kim bilir.
Senesi dolmadan ölüp gitmiş burada adını

Usiniace babaa,
usiniace!

Gel zaman git zaman çocuğa alışan ahali benimsemeye başlamış onu. Uç beş kuruş tutuştururlarmış eline. Adına da Osman demişler, sunnet ettirmişler, bir barakaya yerleştirmişler Livatya'da.

Len marsık ne güzel çalıyor sen bu mereti, afferim!

Di mi beyaa, valla ne güzel çaldı Balıkesir Çiftetellisini.

Böyle böyle yerlisi olmuş bizim buranın Osman. Dügünlerde, kınalarda çalmaya, yazın Erdek'e ekstralara gitmeye başlamış.

Kim bilir buuu gidişiiin...

Çok para kazandığı zamanlar olmuş. Ama gençlik işte, koymamış kenara üç beş lira. İçkiye de iyiden iyiye alışınca, har vurup harman savurmuş.

Orglar çıkınca orkestralar bitmiş, işler bozulmuş tabii.
Kırk yılda belediyenin salonunda bir düğün-dernek denk gelmezse hep açlık,
hep parasızlık. Bir de maskaralık tabii.

Açlık heyse de, içki de almak lazım. İçeriden yemeye,
düğün salonunun işletmecisine borçlanmaya başlamış.
Kimse düğünde saksafor istemeyince borç da büyüdükçe
büyümüş.

Delirmiş Osman.
Bütün mazisi o saksafondan ibaret olan garibanı çıldırtmış bu en son darbe.

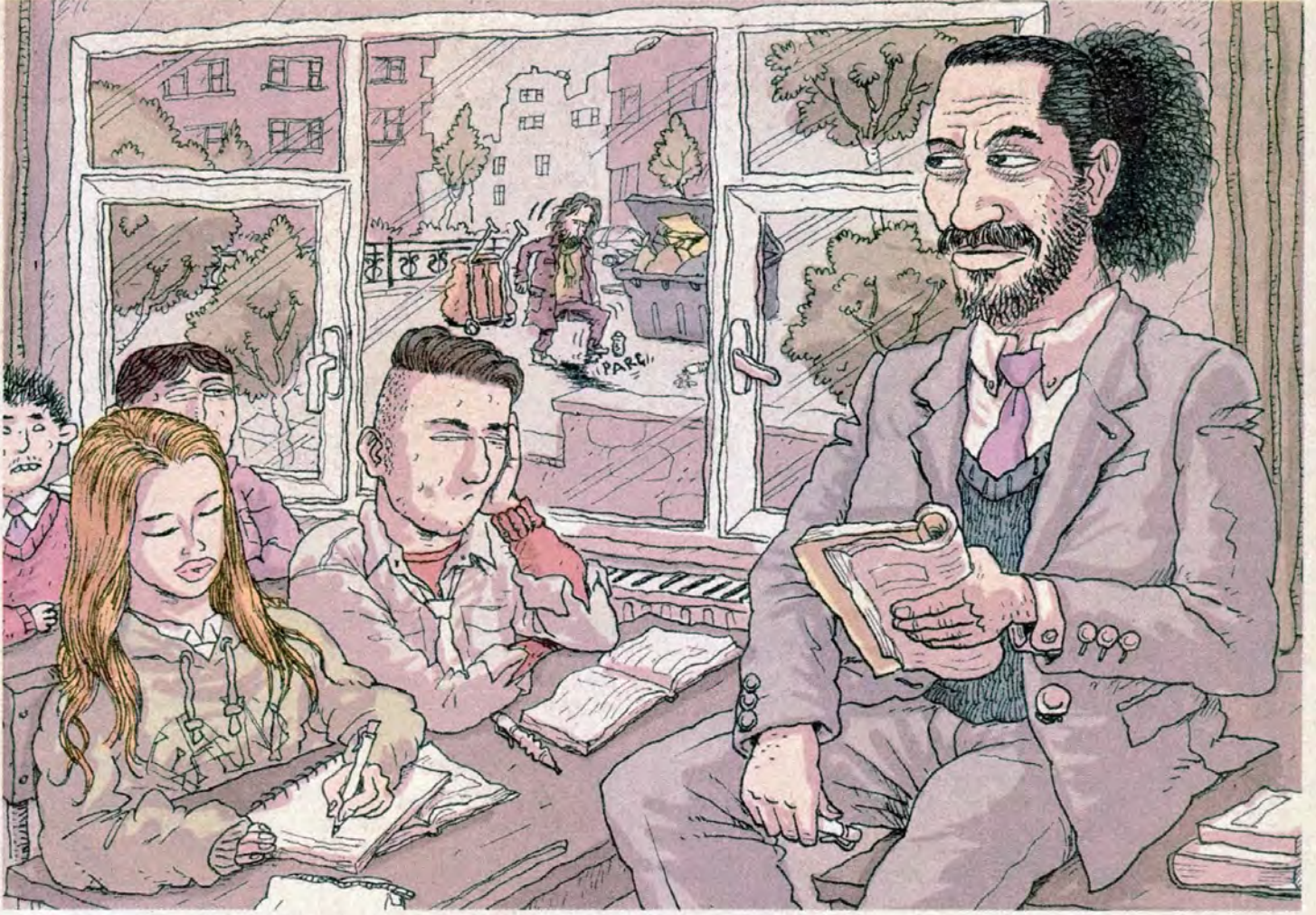

Bir sandal çalmış sonra limandan, açılmış körfezde.
Saksafonunun kutusu taş dolurup kendine bağlamış.
Atmış kendini denize. Ben bütün bunları,
kıyıya vuruşundan sonra öğrendim işte.

Tutmuş ateşe vermiş düğün salonunu. Kül olmuş bütün salon.
Bereket gece vaktiymiş de kimse yokmuş içeride. İşte, kayboldu
ortalardan bu olaydan sonra da.

B İLE BAŞLAYAN FİLMLER

yazan: Ali Lidar
çizen: Sinan Taşcı

Hafta içi okulda olduğum her öğleden sonra mutlaka görüyorum onu. Önceleri de sık sık görürdüm ama üzerinde pek durmadığımdan olsa gerek her gün görüp görmediğimi hatırlamıyorum. Ama bu yıl aşağı yukarı hep aynı saatlerde geldiğini bildiğim için, dışarıdaysam yakınlarında olmaya çalışıyorum, sınıftaysam da camdan bir kez de olsa muhakkak ondan tarafa bakıp hafifçe gülümseyerek selam veriyorum. Dışarıda olduğum zaman çok yaklaşıyorum yanına ama illaki olabildiğince yakınında olup selamımı veriyorum. Bazen görüyor beni, bazen de görmüyor. Gördüğü zaman o da bana gülümseyip selamımı alıyor mu ondan da emin değilim. Çünkü konuşmuyoruz. Konuşmayı istemediğimden değil, onun konuşmayı pek sevmediğini bildiğimden. Bunu nereden mi biliyorum? Çünkü bir kere konuştuk. Konuşmuştuk bir kere...

Ekim ayının ikinci haftasıydı. Günü tam hatırlamıyorum. Gayet keyifsiz olduğum, mutsuzluktan yeni başlayan döneme bile tam olarak konsantre olamadığım günlerden biriydi. Öğleden sonraki ilk dersim boştu. Öğretmen oda-

sında vakit geçirmek istemediğimden pansiyon binasının önündeki bankların birine oturmuş boş boş etrafı seyrederiyordum. Önce sesleri duydum. Ayak altında sertçe ezilen teneke kutu sesi. Sese doğru bakınca da onu gördüm. Aziz'i. Tabii o zaman bilmiyordum ismini, biraz sonra öğrenecektim...

Başta da söylediğim gibi Aziz'i sık sık görür ama çok dikkat etmezdim. Sık sık görüp dikkat etmediğimiz pek çok insan gibi! Uzunca boylu, orta-uzun saçlı, esmer bir adamdı. Okuldaki çöp konteynerlerinden teneke kutuları toplardı. Okul lise olduğu için kantinde gazlı içecek satışı yasak da olsa bizim ergenler bir yolunu bulup bol bol kola ve benzeri gazlı içecek tüketiyorlardı. İşte, Aziz de o gazlı içeceklerin teneke kutularını çöpten çıkartıp önce ayağıyla iyice eziyor, sonra da yanında taşıdığı iki tekerlekli pazar çantalarına benzeyen el arabasının içine atıyordu. O gün ben bankta sigara içerken o işini yapıyordu. Seslendim;

Kolay gelsin.

"Sağ olasin."

"Yorulmuşundur. Gel bir sigara iç dinlen."

"Yok eyvallah. Daha gezecek çok yerim var."

"Peki. Kolay gelsin."

Çok konuşası yoktu anlaşılan. Üstelemedim. Çay içmek istedim birden. İçeriye kantine gidip çay alırken camdan baktım. Hâlâ oradaydı. Bir bardak da ona aldım ve yanına doğru gittim. Tekrar merhaba diyerek çayı uzattım. Elindekileri yere bırakıp çayı aldı.

"Eyvallah."

"Afiyet olsun."

"Öğrencileriniz çok iyi."

"Nereden anladınız?"

"Başka okullara da gidiyorum kutu toplamaya. Sizinler oradaki çocuklara hiç benzemiyor." "İyidir bizimkiler"

Sigara paketini çıkardım. Ona tuttum önce.

"Yasak değil mi bahçede sigara içmek?"

"Yasak ama dersteler şimdi. Yak, bir şey olmaz"

Aldı sigarayı. Çakmak çıkarıp önce benimkini sonra da kendisinininkini yaktı. Bir süre sustuk. Sonra o bozdu sessizliği.

"Sen iyi bir öğretmensin. Çocuklar seviyor seni."

"Sanmıyorum" diyerek güldüm.

"Onu nereden anladın?"

"Her gün geliyorum buraya. Ara sıra da sana denk geliyorum. Öğrenciler ne zaman yanından geçseler ya da yanına gelseler hep gülümsüyorlar."

"Oradan mı anladın?"

"Az şey mi bu sence?"

Değildi galiba ama o güne kadar hiç öyle düşünmemiştim. Çok acayip geldi yaptığı tespit. Hiç tanımadığım biri yıllardır beraber çalıştığım arkadaşlarımın bile dikkat etmediği bir şeye dikkat etmiş, üstelik bundan bir sonuç bile çıkarmıştı. Haklı olup olmaması hiç önemli değildi. Ama söyledikleri çok kıymetliydi. Devam etti;

"Berlin Güneş'i diye bir film var oradaki öğretmene benziyorsun."

"İzlemedim o filmi. Nasılmış ki o öğretmen?"

"İyi. Değişik!"

"Vay arkadaş. Eyvallah"

"Büyük Balık filmindeki Edward Bloom'a da benziyorsun biraz"

O filmi izlemiştim işte. "Yok devenin nalı" dedim içimden.

"Yok artık. Ne alakamız var abi Edward Bloom'la?"

"Bence var alakanız. Ama tabii bir dersine girip nasıl anlattığına bakmak lazım"

"Cidden istiyorsan ayarlarız bir gün girersin dersime. Fakat hayal kırıklığına uğrarsın muhtemelen. Bildiğin devlet memuruyum ben. Lise felsefe öğretmeniyim. Neyi ne kadar ilginç anlatabilirim ki?"

"Orası belli olmaz işte. Danny de devlet okulunda öğretmendi ama bir sürü çocuğun hayatını değiştirdi?"

"Danny?"

"Buzları Kırma filmindeki lise öğretmeni."

Mevzu iyice enteresan olmaya başlamıştı. Al sana izlemediğim bir film daha...

"Usta, sen sürekli film izliyorsun sanırım!"

"Günde en az bir tane izlemeye çalışıyorum."

"Şahaneymiş."

"Sen izlemez misin?"

"Denk gelirse izlerim. Eskiden daha çok izlerdim ama artık o kadar izleyemiyorum."

"Filmler iyidir."

Sessizlik oldu biraz. Çaylar da sigaralar da bitti. Yavaş yavaş gideceğini hissettim. Ama ilginç gelmişti muhabbeti hemen bitmesin istediğim için gevezeliği sürdürdüm.

"Ne tür filmleri izliyorsun?"

"Nasıl?"

"Yani ne olursa izler misin yoksa özellikle şunları izlerim dediğin bir tür var mı?"

"Ha! Tür değil de belli filmleri izliyorum evet."

"Nasıl belli filmler?"

"Sadece B ile başlayan filmleri izliyorum iki yıldır. Ondan önce pek film izlemezdim!"

Haydaa! Al işte, bu da benim gibi manyak çıktı. Ne güzel de akıllı uslu konuşuyorduk. Adam sadece adı B ile başlayan filmleri izliyorum dedi! Belki orada kesip muhabbeti yol almalıydım. Derse de az kalmıştı zaten. Ama yenik düştüm merakıma;

"Usta, neden? Neden sadece B ile başlayan filmleri izliyorsun?"

Yüzüme baktı bir süre. Anlatsam mı anlatmasam mı diye düşündü muhtemelen. Sonra cebinden bir sigara çıkarıp yaktı. Bana tutmadı, unuttu sanırım. Bir nefes çektikten sonra da anlatmaya başladı...

"İşimiz çöp bizim malum. Ekmeğimizi taştan değil çöpten çıkartıyoruz. İki sene kadar önce Vişnelik Mahallesi'ndeki çöp konteynerinin içinde teneke kutu ayıklarken, büyük ve temiz bir poşet çarptı gözüme. Açtım poşeti. İçinden eski ama iyi görünen bir DVD oynatıcı ve bir sürü CD çıktı. Belki işe yarar diye attım el arabasına. Evde anten olmadığı için sadece TRT 1'i izleyebildiğim bir televizyon vardı. Bağladım aleti ona. Çalışıyor. Sonra CD'lere baktım. Yüzden biraz fazlalar. Balalayka, Basit Hesaplar, Bağbozumu, Barda... Onuncuda falan düştü bende jeton. "Lan bu filmlerin hepsi B ile başlıyor" dedim. İlk filmi taktım izledim.

Sonra da işte her gece yatmadan bir tanesini izlemeye çalışıyorum. Filmler bitince en başa dönüyorum. Beşer kere falan izledim her filmi. Bir iki tanesi bozuk çıktı, çizilmişler. Bazıları da takılıyor arada ama çoğu iyi durumda, takılmadan izleyebiliyorum."

Muhtemelen adamın birinin geniş bir arşivi vardı. Ve arşivini geniş hafızalı HardDiske falan aktarmaya başlamış, işi biten CD'leri de çok yer kaplıyor diye çöpe atmış olmalıydı. Ama o zaman niye A değil de B ile başlıyordu bütün filmler?

Bunları düşünüp bir şeyler demeye niyetlendim ama daha ben ağzımı açmadan "hadi bana müsaade" deyip hızlıca yürümeye başladı. Öylece baktım arkasından...

Ders başladı on dakika sonra. Rehberlik saati. Sosyal Sorumluluk Projesi kapsamında ne yapılabilir konulu beyin fırtınası yapıyoruz. Her öğrenci bir şey söylüyor...

"Huzurevine ziyarete gidelim."

"Hayvan barınağına mama götürüelim."

"Mavi kapak toplayalım."

"Kitap bağıışı kampanyası başlatalım."

Birden atladım lafa;

"Çocuklar, her birimiz birer tane C ile başlayan film CD'si yaptıralım mı!?"

İMZA GÜNÜ GAYET GÜZEL
GEÇTİ. GÖRSEN SEN DE
SEVERDİN. TAHMİN
ETTİĞİMDEN DAHA DA
KALABALIKTI...

METİN BEY
İSTERSENİZ ŞURDA
Bİ İNTERNET KAFE
VAR, ORDAN ALALIM
ÇIKTILARI...

Şaheser

yazan/çizen: cem özüduru

HA, OLUR
TABİİ...

PEKİ ROMANIN
BİTMİŞ HALİNİ NE
ZAMAN OKUYABİLİRİZ
DERSİNİZ,
DAHA ÇOK VAR MI?

VALLA BİLMİYORUM
Kİ ONU BEN DE. MESELE DERİN.
DOĞU'DA GEÇEN Bİ HİKAYE.
Bİ YANDAN KAN DAVALARI, Bİ YANDAN
TERÖR OLAYLARI, Bİ YANDAN BİTTİKÇE
MUHAFAZAKARLAŞAN TOPRAKLARDA
HAYATINI YAŞAYABİLMEK İÇİN
MÜCADELE EDEN KIZ ÇOCUKLARI...
BU SEFER BAYA Bİ ARAŞTIRMA
GEREKTİ.

TABİİ Kİ
ANLIYORUM. AMA
GÖNDERDİĞİNİZ ON SAYFA
GERÇEKTEN AKLIMI BAŞIMDAN
ALDI. SABIRSIZLANIYORUM
AÇIKÇASI.

HİKAYELERİNİZ,
YAZIM TARZINIZ...
YANİ GERÇEKTEN O KADAR
BİZDEN, O KADAR HİSLİ VE
HATTA Bİ YANDAN DA O KADAR
SERT Kİ... İNSAN ELİNDEN
BIRAKAMIYO HIÇBİ
KİTABINIZI!

SERT
Mİ?

E EVET,
KİMİ ZAMAN HIÇ
BEKLEMEDİĞİMİZ ANDA
YÜZÜMÜZE VURUYO HIÇ
ACIMADAN. ÖYLE BÜYÜK
TRAJEDİLERDEN
BESLENİYOSUNUZ Kİ...

ACIMASIZ HA?
HAHA, ACIMASIZ
BİRİ MİYİM BEN
SENCE?

YANİ, İNSAN
OLARAK DEMİYORUM TABİİ Kİ,
ÇOK İYİ BİRİSİNİZ. AMA Bİ VAZAR
OLARAK ÖYLESİNİZ EVET...
Kİ SAHİP OLDUĞUNUZ
ACIMASIZLIK HOŞUMA BİLE
GİDİYO ASLINDA. İYİ Bİ VAZAR
ÖYLE OLMALI BENÇE.

TEŞEKKÜR
EDERİM ASUMAN.
SEVİNDİM BUNU
DUYDUĞUMA.

AÇIK

VAZDIRIYORUM
BEN BURDAN
DİREKT...

TAMAMDİR
GÖNDERİN
BASIVORUM
...

ÇOK
TUTMAZ
Dİ Mİ
ABİ?

BAKİYİM
RESME
TEKRARDAN Bİ.

ZT.
DZT
OZLT.

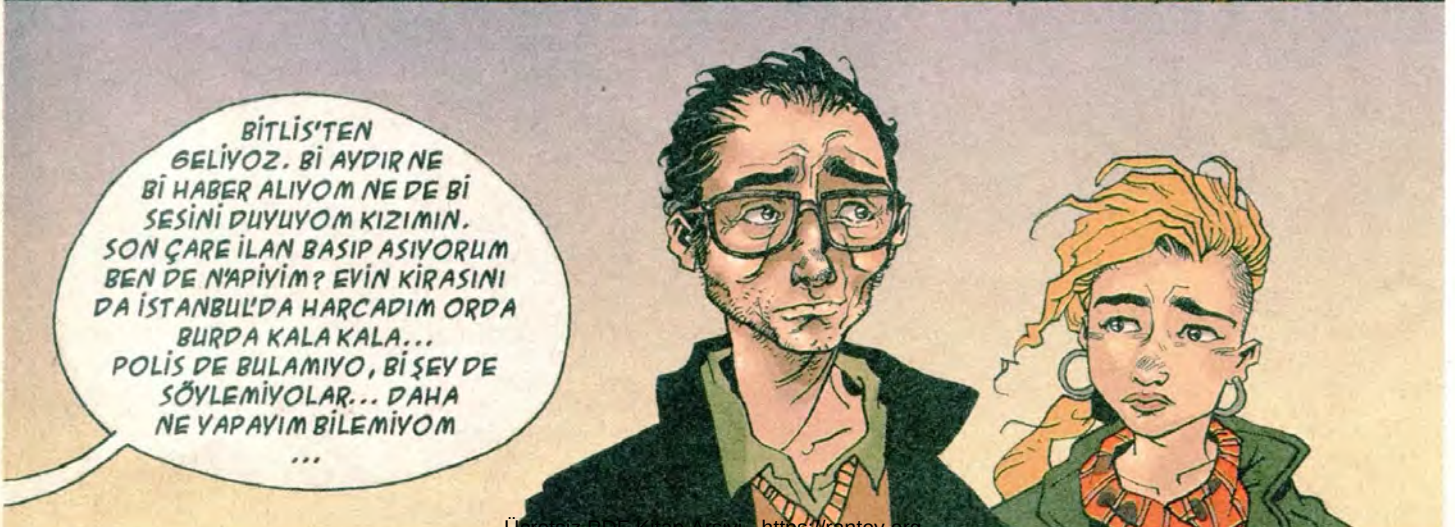

RESİM BU.
SİYAH BEYAZ ALICAM.
DİĞERLERİNİN HEPSİNİ
ASTIM. Bİ YÜZ TANE DAHA
BASTIRICAM. OLUR
Dİ Mİ?

OLUR
TAMAM
HALLEDERİZ
...

KAYBOLDU
KAYBOLALI
BURDAYIM. NE
BABASI VAR, NE
DE BURDA Bİ
AKRABAMIZ...

BİTLİS'TEN
GELİYÖZ. Bİ AYDIR NE
Bİ HABER ALIYOM NE DE Bİ
SESİNİ DUYUYOM KIZIMIN.
SON ÇARE İLAN BASIP ASIVORUM
BEN DE N'APİYİM? EVİN KİRASINI
DA İSTANBUL'DA HARCADIM ORDA
BURDA KALA KALA...
POLİS DE BULAMIYO, Bİ ŞEY DE
SÖYLEMİYOLAR... DAHA
NE YAPAYIM BİLEMİYOM
...

BULUNUR BACIM
İNŞALLAH BULUNUR...
SEN Bİ İHTİYACIN, KALACAK
YERİN FALAN LAZIM OLURSA
SÖYLE AMA, ÇEKİNME
SAKİN.

DIŞARI ÇIKTIĞIMIZDA
SİNİRLENDİ ASUMAN.
'BU DURUMDAKİ Bİ KADINI
TACİZ ETMEYE ÇALIŞIYO
HERİF' DEDİ. NASI Bİ ÜLKE
OLDUK, NASI İNSANLAR
BUNLAR YA' FALAN
DİYE SÖYLENİP DURDU.
...

SONRA DA ELİNDEKİ SAYFALARI
YAYINEVİNE GÖTÜRDÜ
ALELACELE. HÂLÂ SİNİRLİYDİ.

BENİMSE
AKLIM O
RESİMDEYDİ.

TELEFONDAKİ
RESİM DE... HANGİ
RESİMDİ BİLİYÖ
MUSUN?

SENİ İLK
GÖRDÜĞÜM
RESİM. SIRTINDA
MELEK KANATLARI
OLAN HANİ.

O RESMİNİ
SEVİP EKLEMİŞTİM SENİ
DE, KONUŞMAYA BAŞLAMISHTIK
HATTA. ANLATMIŞTİM YA
SANA... SENİ HEP BÖYLE
GÖRMEK İSTEDİĞİMİ
SÖYLEMİŞTİM HATIRLADIN MI?
Bİ PERİ GİBİ...

BELLİ Kİ
ANNENİN DE EN
SEVDİĞİ RESMİN BU.
İLAN BASTIRICAKMIŞ
ARAMAK İÇİN.
VAZIK KADINA YA
!..

TA SİZİN
ORDAN GELMİŞ
SENİ ARAMAYA.
PARASI DA
BİTİYOMUŞ... YA
SOKAKTA KALIP DA
O İNTERNET KAFECİ
HERİFİN EVİNE
GİDERSE...

IIIIHHHH
...

DI. DIT

A BAK MESAJ
GELDI EDITÖRDEN.
'METİN BEY, ASUMAN'IN
GETİRDİĞİ SAYFALARI OKUDUK.
HİSSİYATINA, YAZDIĞINIZ
KARAKTERLERİN GERÇEKLİĞİNE
BAYILDIK. BU ŞAHESERİNİZ
OLABİLİR. SABİRSİZLİKLA
BİTİRMENİZİ BEKLİYORUZ!'
...

İHH BIRAK
BENİ...N'OLUR
BIRAK...

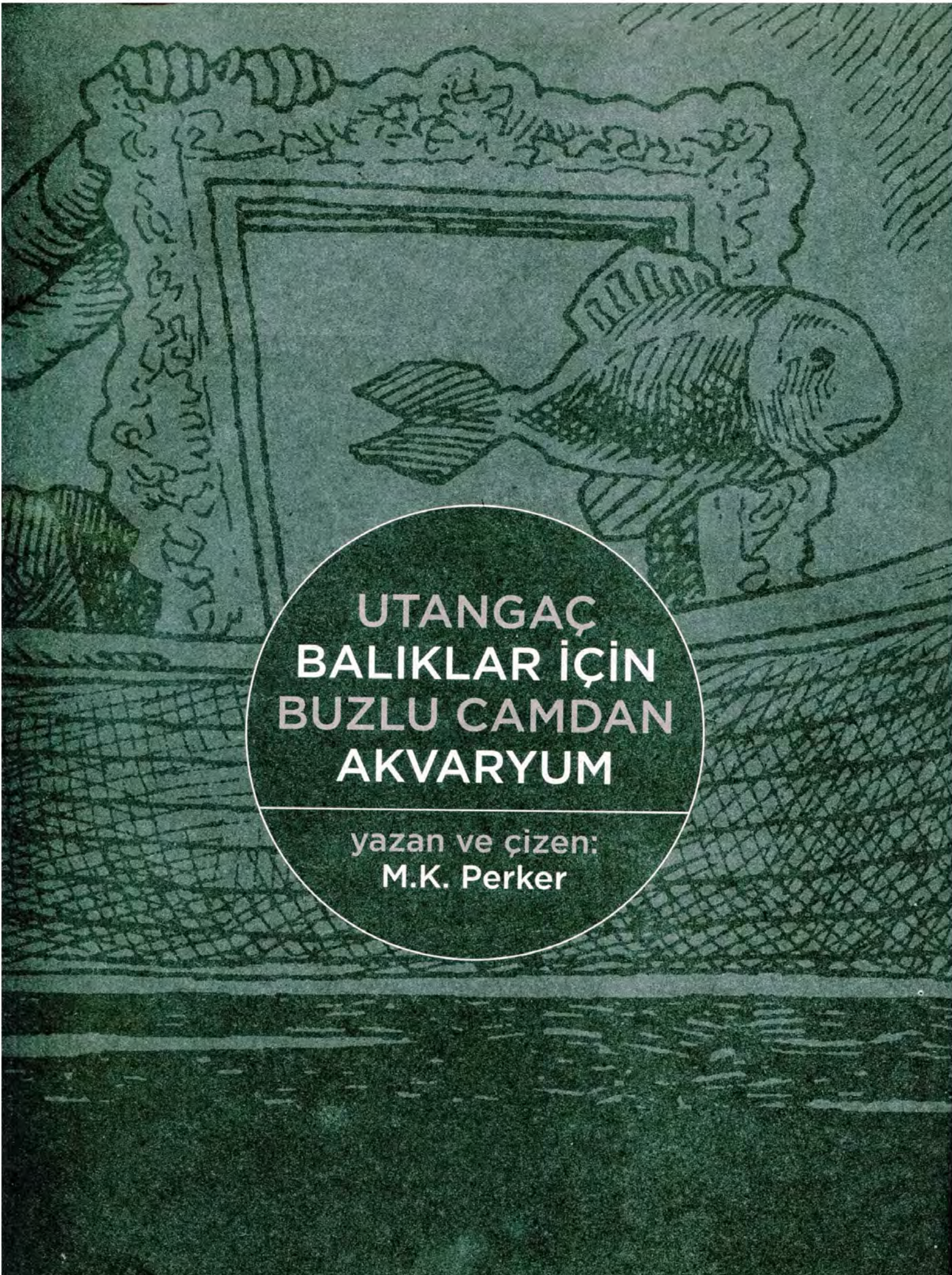
DUR TAKALIM ŞUNU
DA HAH... BU KİTAP ÇOK İYİ
OLACAK BEBEĞİM YA. ASUMAN DA
SEVDİ BAYA! 'NE ZAMAN BİTECEK'
DEDİ. 'İLHAM PERİM BANA NE ZAMAN
Bİ FİNAL VERİRSE' DİYCEKTİM,
TUTTUM KENDİMİ... Bİ DE BANA SERT
ŞEYLER YAZDIĞIMI SÖYLEDİ. ACILARDAN
BESLENİYOMUŞUM. ACIMASIZMIŞIM.
ÖYLE MİYİM SENCE DE?

KHHH
...

BÜTÜN GÜN İÇTİM BU ARADA AMA
HÂLÂ AKLIMDA Bİ SON YOK.
DAHA ÇOK HİSSETMEM LAZIM. SENİ,
GELDİĞİN VERİ. YAŞANTINI, O
FAKİRLİĞİ, O HİÇLİĞİ. O TOPRAKLARI.
ORANIN İNSANLARINI, O KOKUYU...
HAYATININ KOKUSUNU HİSSETMEM
LAZIM. TATMAM LAZIM. İYİCE
SİNDİRMEM LAZIM...

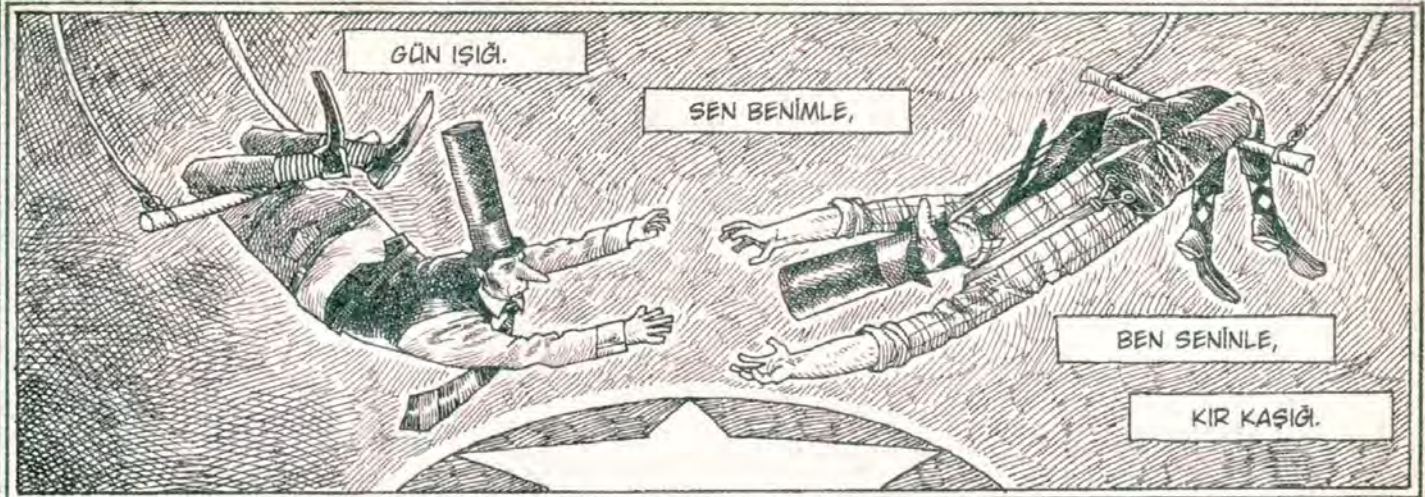
Bİ
BENİM
ŞAHESERİM
OLACAK.

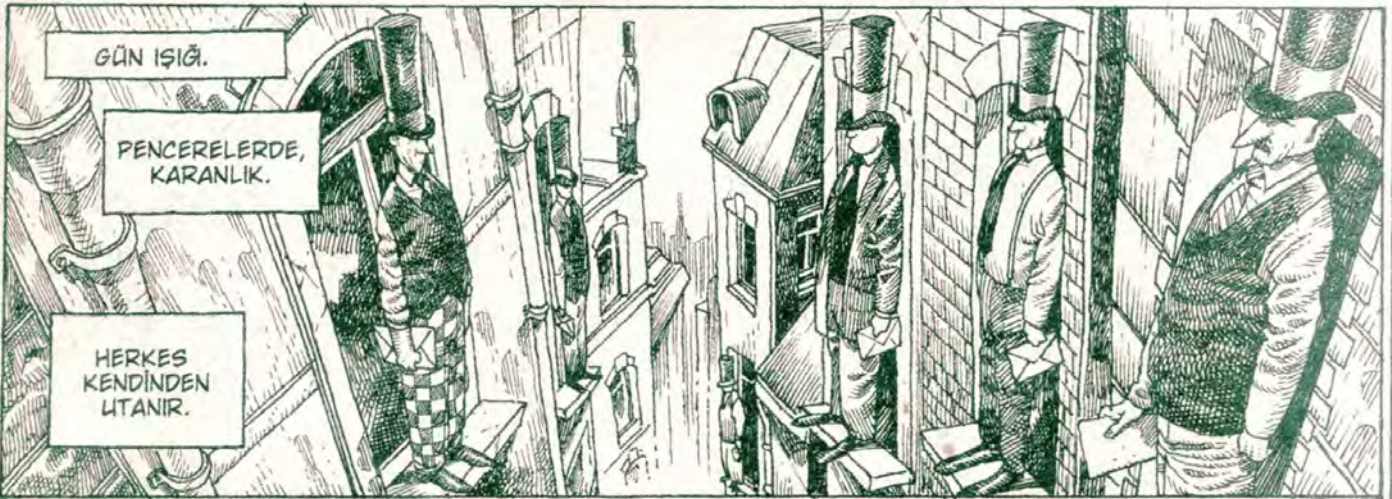
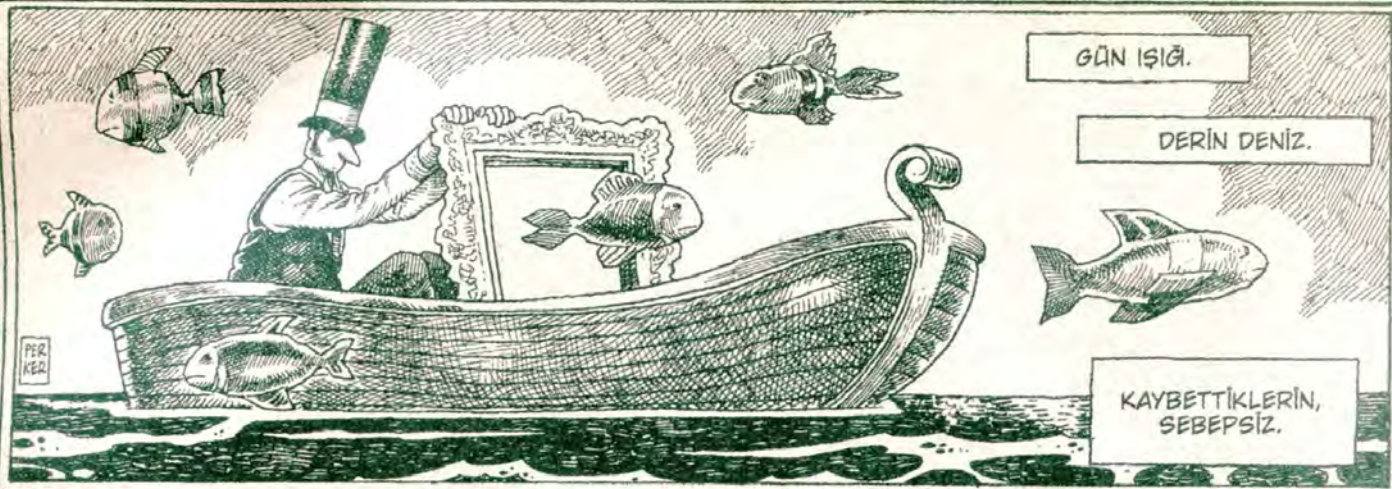
SON

UTANGAÇ BALIKLAR İÇİN BUZLU CAMDAN AKVARYUM

yazan ve çizen:
M.K. Perker

yazar
ve çizer:
Pınar
Ergün

kırıntılar

ŞİFTİNİ KAYBEDEN ÇORAP: ÇAMAŞIR MAKİNESİNDE
KALMIŞ OLABİLİR. KOLTUĞUN ARASINA SIKIŞMIŞ
OLABİLİR. YATAĞIN ALTINA KAĞMIŞ OLABİLİR.
BALKONDA İPTEN DÜŞMÜŞ OLABİLİR.

DÜŞMANINIZI
ANLATA
ANLATA
BÜYÜTME

Bu ADANLAR ÇOK DAYANMIYOR DOLAPTAN ÇIKARINCA 3 GÜN İÇERİSİNDE TÜKETMEK LAZIM.

ev de ki ses

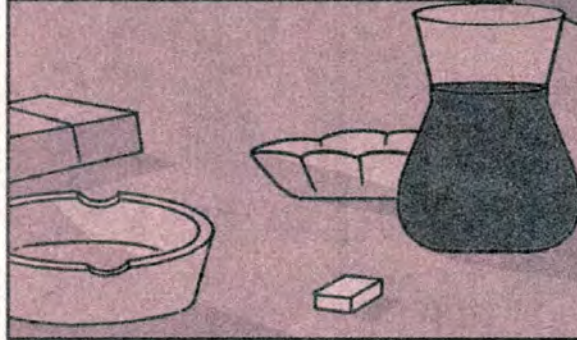
yazan
ve çizen:
t. yüksel

Ben yalnız bir insanım.

Sokakta, evde, aklınıza
gelen her yerde...

Bazen, nadiren,
artık giderek
azalmış olan
arkadaşlarımdan
biri gelir.

Onlar da aynı şeyden
bahsederler:

Çok yalnızım
be moruk!

Bilirim

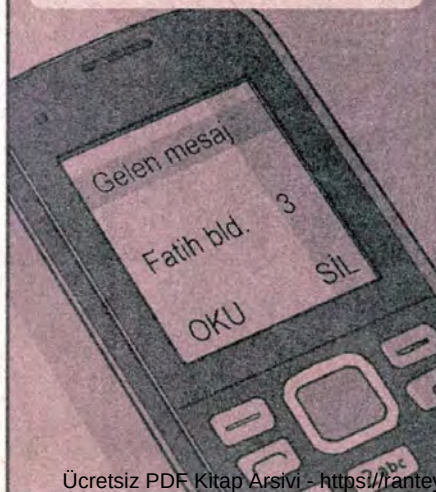
Öyle kalabalıkla çekilmiş bir
fotoğrafım yoktur...

Galiba annemle
babamın da yoktu.

Telefonuma bir tek belediyeden
bayramlarda, polisten de
dolandırıcılara karşı mesaj gelir.

Arayan ise kapının
otomatığına basmam
için çaldırın suçudur.

Bazen sokağın girişindeki lokantaya giderim.

Orada yalnızlığımın yanına keder de çöker, bilmem neden.

Yediğim her şey boğazıma dizilir.

Parka giderim. Yıllardan beri yanıma oturan kimse çıkmadı. Bir iki karga dışında...

14 durak boyunca telefonla konuşan insanlara bakarım. Şaşakalırım.

Sonra evde, yine beni ziyarete gelen nadir arkadaşlarımdan birine dert yanarım:

Yine de şikayet ediyorum sanmayın.

Memnunum halimden.

7 yıl önce araba çarptı bana. Karşıdan karşıya geçiyordum.

Zengindi çarpan, şikayetçi olmamam için para teklif etti. İyi miktar demişti avukat.

Kabul ettim. Ama yine de artık olmayan bir dalak ve senenin 7 ayı ağrıyan çivi dolu bir bacak için ucuzdu.

O paranın faiziyle
ve malul maaşıyla
geçiniyorum. Yani
duruyorum.

Kazadan itibaren
iyice yalnız olmayı
tercih ettim.

Yoksa o
anlaşmadan
sonra mı?

Bilemiyorum... Yoksa karım
kızımızı alıp gittikten itibaren mi?

Daldın yine?!

Eski günler
aklıma geldi.

Eski günler...
Bilirim. Ercan'ı
görüyor
musun?

Yok. En son
hastanedeşken
ziyarete gelmişti.

Beni de hiç
arayıp sormuyor.

Evlilik, çocuk
derken başını
kaldıramıyordur.

Karımla kızımı 7 yıldır görmüyorum.
11 yaşındadır şimdi. Karım da evlilik,
çocuk diye mi aramıyor acaba?

Bazı geceler ses duyarım evde.
Ben yataktayken salondan gelir.

Beni çağırır.

Gelsene buraya...
Gel hadi... Burası
çok eğlenceli.

Küçük bir kız
çocuğunun sesi.

BEN SÖZLERİNİZDEN HİÇBİR ŞEY ANLAMİYOR

TASAVVUFİ HİKAYELER

YAZAN **MURAT MENTEŞ**
ÇİZEN **SELÇUK ÖREN**

PADİŞAH İLE VEZİR, TEDİL-İ KİYAFET GEZMEKTE...

KOLAY GELSİN
BABALIK!

HOŞ GELDİNİZ...
PADİŞAHIM.

İHTİYARA BAK HELE.
PADİŞAH'I NASIL TANIDI?

KIŞ GÜNÜ NEDEN
DİDİNİYORSUN? ALTIDA
ÇALIŞMADIN MI?

ALTIYA
ALTI KATMAVINCA,
OTUZ İKİYE YETMİYOR
MAALESEF.

BUNLAR
NE DİYOR VAHİ?
HİÇBİR ŞEY
ANLAMADIM?

GECELERİ
KALKMADIN MI?

KALKTIM...
AMMA VE LAKİN...
ELLERE YARADI.

NE
DEMEK Kİ
BU?

PEKİ BABALIK... SANA
BİR KAZ GÖNDERSEM
YOLAR MISIN?

BİTTABİLİ. HEM DE
CIYAKLATMADAN.

EYVALLAH İHTİYAR.
KAL SAĞLICAKLA.

HÜNKARIM,
O İHTİYARLA NE
KONUŞTUNUZ?

ANLAMADIN
DEMEK?

HEM DE HİÇ
ANLAMADIM.

İHTİYARLA
KONUŞUKLARIMIZIN
ANLAMINI YARIN
SABAH KADAR
ÇÖZMEZSEN,
KELLENİ ALIRIM!

NE?!

VEZİR, HALİLE, İHTİYARIN
VANINA KOŞTU.

İHTİVAAAR!

DE HELE USTA,
SEN PADİŞAHI NASIL
TANDIN?

BEN DERİCİYİM.
ONUN SIRTINDAKİ DERİ
CEKETİ, PADİŞAHTAN
BAĞKASI GİYEMEZDİ.

PEKİ...
NE KONUŞTUNUZ
SİZ ÖYLE.

100 ALTIN
VERİRSEN
SÖYLERİM.

"ALTIYA ALTI
KATMAYINCA,
OTUZ İKİYE
YETMİYOR"
NE DEMEK?

"6 AYLIK
BAHAR-YAZ DÖNEMİNDEN
SONRA, 6 AY DA GÜZ-KIŞ
DÖNEMİNDE ÇALIŞMAZSAK,
32 DİŞE DOKUNACAK
ÖĞÜN BULAMIVORUZ"
DEMEK.

PADİŞAH "GECELERİ
KALKMADIN MI?" DEDİ.
SEN DE "KALKTIM LAKİN
ELLERE YARADI" DEDİN.
NE BU ŞİMDİ?

CEVAPLAMAK
İÇİN 100 ALTIN
DAHA İSTERİM.

"ÇOCUKLARIN
YOK MU? YANİ GECELERİ
ONLAR AĞLAYINCA
UYANIP BAKMADIN MI?"
DEDİ. BEN DE "VAR AMA
HEPSİ KIZ. EVLENİP
GİTTİLER. ELLERE
YARADI" DEDİM.

PEKİ, "SANA KAZ
GÖNDERSEM YOLAR MISIN?"
NE DEMEK?

ONU DA SEN BUL!

BİR İŞTE USTALAŞINCA, SANATIMIZIN USULU VE İNCELİKLERİNDEN ÖTÜRÜ
MESLEKİ BİR DİL KONUŞURUZ.

TIP DİLİ, HUKUK DİLİ, MİMARİ, DENİZCİLİK, HAFİYELİK DİLİ GİBİ.

BU HİKAYEDE EMEKÇİ, USTA OLMANIN GÖZE BATMAYAN
MUTEBER YÖNÜ İŞARET EDİLİYOR.

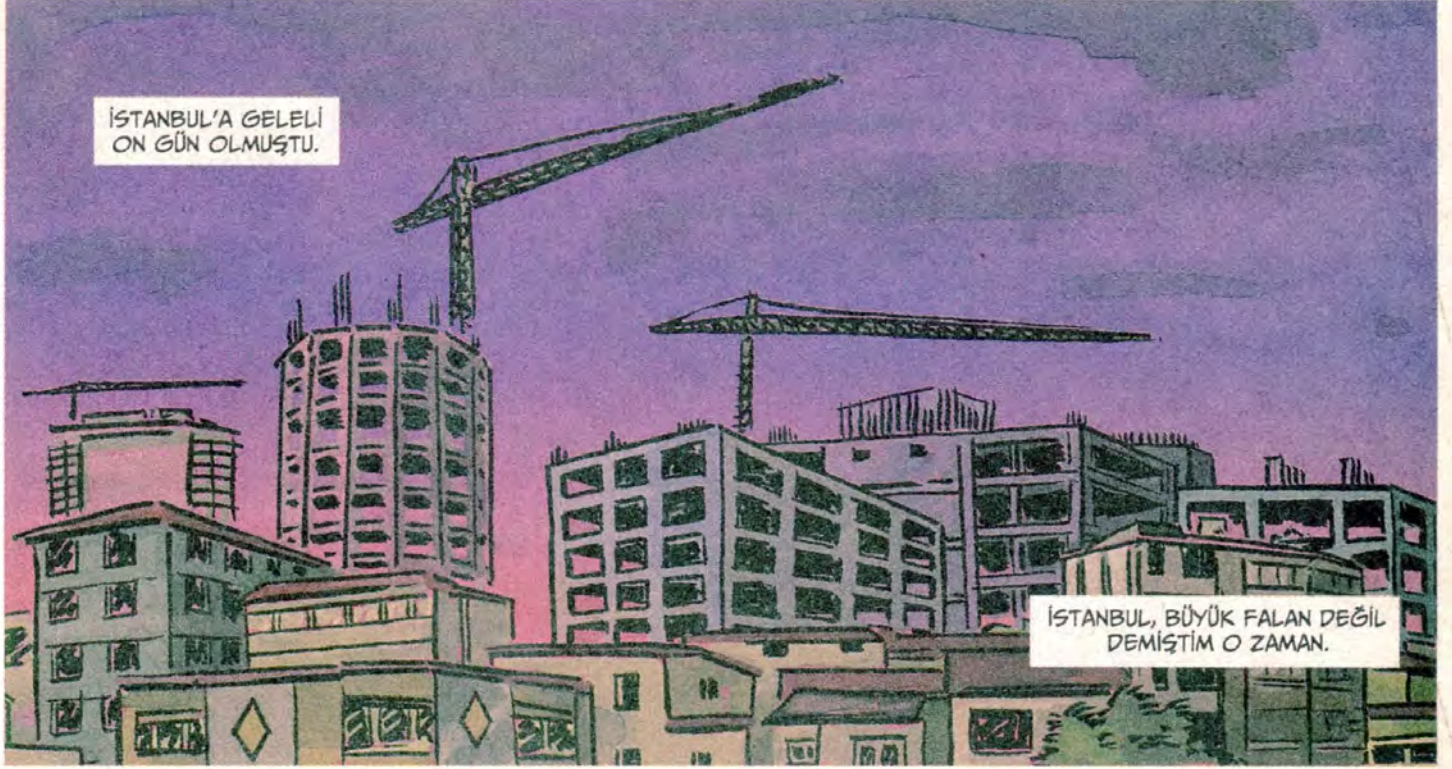
YAŞLI DERİCİ, BÜYÜK İHTİMALLE, PADİŞAHIN ANLAMAYACAĞI
SÖZLER DE BİLİYOR.

BABALAR ÖLÜR

Yazan: Sinem Sai / Çizen : Gökçe Erverdi

İSTANBUL'A GELELİ
ON GÜN OLMUŞTU.

İSTANBUL, BÜYÜK FALAN DEĞİL
DEMİŞTİM O ZAMAN.

ŞANTİYENİN HEMEN YANINDA BİZİM KÖYDEKİ
AHIR KADAR OLAN BİR YERDE KALIYORDUK.

İSTANBUL, BÜYÜK DEĞİL AMA
UZAK BİR ŞEHİRDİR DEMİŞTİM O ZAMAN.

KÖYDEYKEN YILDIZLAR
YATAĞIMIZDA GİBİ OLURDU.

BURADA DEĞİL.

ŞANTIYE ŞEFİ AHMET BEY,
HEPİMİZİ İP GİBİ DİZDİ O SABAH.

O KONUŞUNCA BABAMIN
DİZLERİ TITREDİ.

ŞAŞIRIDIM.

ZAYIF GENÇ BİR MÜHENDİSTİ.

ONUN MÜHENDİS OLDUĞUNU
ÜÇ YAŞIMDAN BERİ BİLİRDİM.

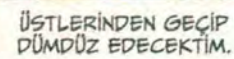
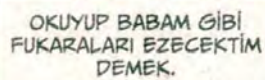
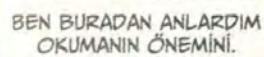
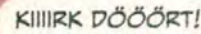
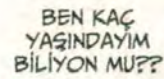
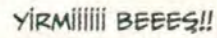
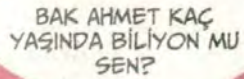
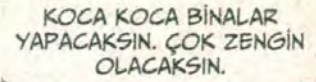
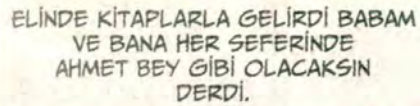

O ZAMANLAR BABAM
BİZİ BIRAKIR VE BİRKAÇ
AY BOYUNCA EVİMİZE
HIÇ UĞRAMADAN
İSTANBUL'A GELİR
ÇALIŞIRDI.
EVE DÖNERKEN CAMDA
ONU BEKLERDİM.

GELDİĞİ AN HER ŞEYDEN DAHA ÖNEMLİYDİ.
SONRASINI HATIRLAMAM. BABAMIN BAĞÇE KAPISINDAN
GİRDİĞİ O SANIYE, AYAKLARIM GÜÇLENİRDİ
VE KAPIYI KOŞARAK AÇARDIM.

SONRASI YEMEK YEMEK, SONRASI UYUMAK İŞTE.

NE DİYE VERİLİYOR
SİZE BU PARA ?!!!

İSTANBUL'DAKİ ŞANTİYEDE
AHMET BEY'İN HEPİMİZİ İP GİBİ
DİZDİĞİ O SABAH, GÜNEŞ
SANIRIM ŞEHRE DÜŞMÜŞTÜ.
KAVRULUYORDUK. ÜSTÜMÜZÜN
BAŞIMIZIN KOKUSU HAVA GİBİ
BİR ŞEYDİ.

BAYRAMA BİRKAÇ GÜN
KALMIŞTI. BİZİ EVİMİZE
GÖNDERMEMEKLE TEHDİT
ETTİ.

AKŞAM KULÜBEDE
ATÇILIK OYNADIĞIMIZ
HAYDAR AMCA BOYNUNU
EĞMİŞTİ. KEDİ GİBİ.

AZARIMIZDAN HAKKIMIZ
OLANI ALDIKTAN SONRA
İŞE KOYULDUK. BİZ DÜZ
İŞÇİ SINIFINDAYDIK.
NE SÖYLENİRSE ONU
YAPARDIK.

ŞANTİYENİN KENARINDA BUHARLAŞMAK ÜZEREYKEN BİR KEDİ
BULDUM. YANIMA OTURDU. BABAM ÇAKIL TAŞLARI TAŞIYORDU.
ÖYLE SAATLER GEÇMİŞ.

BABAM SON ÇUVALI
TAŞIRKEN, ÖNÜME
BİRKAÇ ÇAKIL TAŞI ATTİ.

BEN GELENE KADAR HADİ ANNENE
KOCA BİR EV YAP BAKALIM.
SEN BİTİRENE KADAR
GELİRİM BEN.

ANNEM EVDEYDİ VE BANA
BAKAMAYACAK KADAR HAMİLEYDİ.
İÇİNDE KARDEŞİMİ TAŞIYORDU VE
KARDEŞİM ANNEMİN İÇİNDEN ÇIKMAYA
ÇOK MÜSAİTMİŞ.

ÖYLE KIPIRDAMADAN
YATACAKMIŞ ANNEM.

ÇAKIL TAŞLARINI ÜST ÜSTE KOYMAYA BAŞLADIM.

SAKİN SAKİN.

İKİNCİ KATA ÇIKIYORDUM Kİ ŞANTİYEDEN BİR GÜRÜLTÜ KOPTU.

BAYRAMDA EVİMİZE GİDELİM DİYE ÇOK ÇALIŞIYORLAR SANDIM ÖNCE.

SONRA AMBULANS SESLERİ...

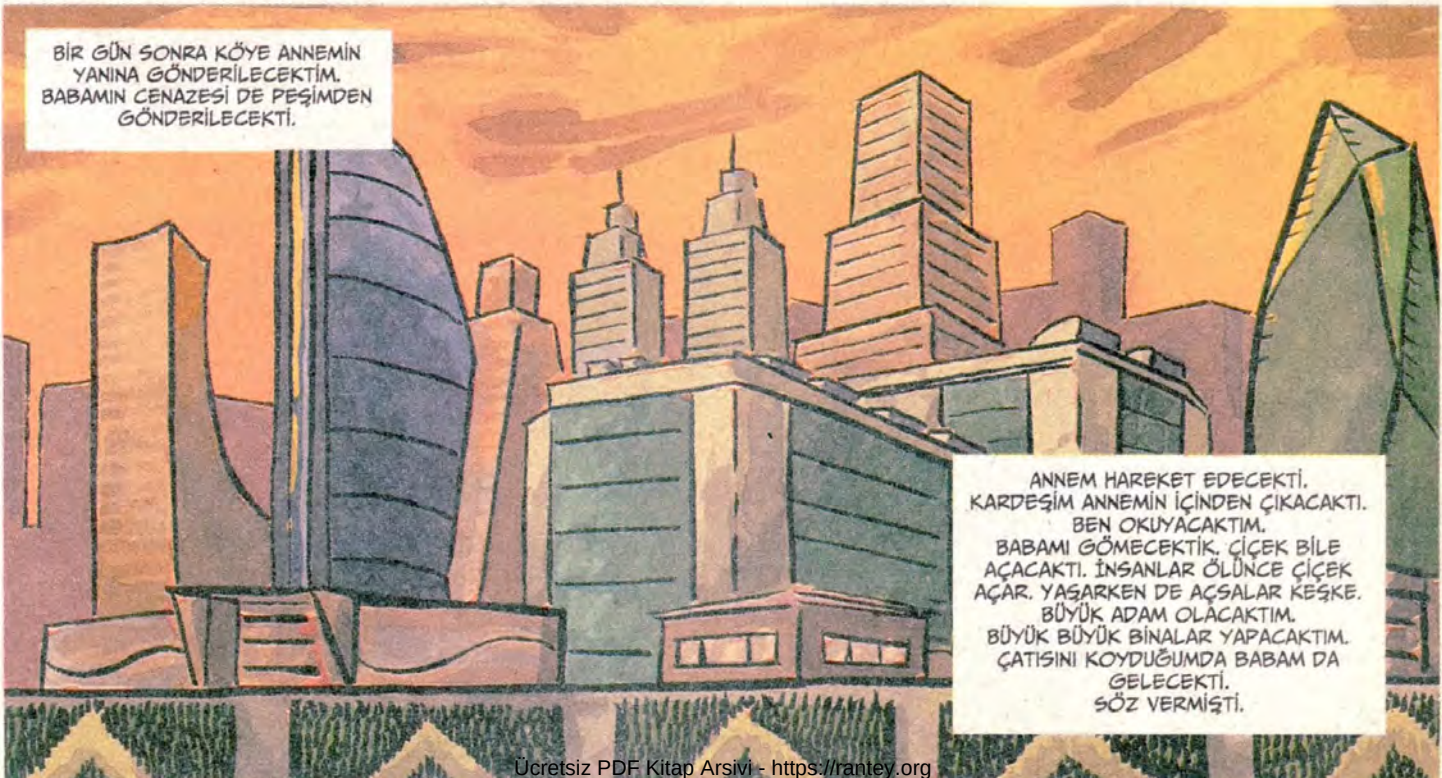
OĞLUM...

BU GECE BABAN ÇOK ÇALIŞACAKMIŞ. HADİ GEL BİZ UYUYALIM.

EVİN ÇATISINI KOYMADIM. HAYDAR AMCA İLE KULÜBEYE GEÇTİK.

NAYLON TAVANIMDAN YILDIZLARA BAKTIM.

BİR GÜN SONRA KÖYE ANNEMİN YANINA GÖNDERİLECEKTİM. BABAMIN CENAZESİ DE PEŞİMDEN GÖNDERİLECEKTİ.

ANNEM HAREKET EDECEKTİ. KARDEŞİM ANNEMİN İÇİNDEN ÇIKACAKTI. BEN OKUYACAKTİM. BABAMI GÖMECEKTİK. ÇİÇEK BİLE AÇACAKTI. İNSANLAR ÖLÜNCE ÇİÇEK AÇAR. YAŞARKEN DE AÇSALAR KEŞKE. BÜYÜK ADAM OLACAKTİM. BÜYÜK BÜYÜK BİNALAR YAPACAKTİM. ÇATISINI KOYDUĞUMDA BABAM DA GELECEKTİ. SÖZ VERMİŞTİ.

20. yüzyılın gözde sanatı
çizgi roman yeniden yükselişte.
Çocukluğumuzun çizgi roman
kahramanlarını analiz edelim.
Eski dostlardan birkaçını
sayfalarımızda ağırladık.

ÇİZGİ

Yazan: Hakan Alpin

KAHRAMANLAR

SOLCULARIN SEVDİĞİ KAHRAMAN TEKSAS

Ortaya Çıkışı: İtalya, 3 Ekim 1954

Yazar-Çizeri: EsseGesse
(Pietro Sartoris-Dario Guzzon, Giovanni Sinchetto)

Maceraları: 18. yüzyılın sonlarında Amerika'nın bağımsızlığı için Kırmızı Urbalılar diye anılan İngiliz ordu-suna karşı mücadele veren avcılar ve onlara liderlik eden Blek ile dostları küçük Rodi/Roddy ve Profesör Oklitus/Professor Occultis'un öyküsünü konu edinir.

Kişisel Özellikleri: Her ikisi de hayvan postundan yapılmış başlık ve yelek giyer. İriyari, sarışın, zeki ve çeviktir. "Çelik" namıyla anılır.

Ne şart altında olursa olsun morali ve konsantrasyonu hiç bozulmaz.

Ülkesinin bağımsızlığı için mücadele veren Blek, bu yönüyle solculardan fazla rağbet görmüştür.

En Büyük Düşmanı: Kırmızı Urbalılar. Feraco Ferocio.

SÜTÜ SEVEN ÇENGAVER TOMMIKS

Ortaya Çıkışı: İtalya, 1 Temmuz 1951

Yazar-Çizeri: esseGesse
(Pietro Sartoris-Dario Guzzon, Giovanni Sinchetto)

Maceraları: Nevada'daki Kulver Kalesinde görevli bir rancer olan Tommiks, Amerikan Ordusu adına görev yapmakta ve yanından ayrılmayan Konyakçı/Doppio Rhum ve Doktor Salasso ile birlikte serüvenler yaşamaktadır.

Kişisel Özellikleri: Silah kullanma becerisi çok yüksek, cesur, gözüpek, zeki ve dostlarına çok bağlıdır.

Kale komutanı Albay Brown'ın biricik kızı çilli Suzi'yle uzatmalı sevgilidir. Alkol kullanmaz, süt içer.

Etkisi: Teksas ile birlikte bilhassa çocuk ve genç okuyucuların çizgiromanı sevdirmiştir.

En Önemli Düşmanı: Binbir Surat/Magic Face

ŞEYTAN'IN SAHİBİ KIZILMASKE

Ortaya Çıkışı: ABD, 17 Şubat 1936

Yazar-Çizeri: Lee Falk-Ray Moore

Ana Öykü Hattı/Maceraları: "Ölümsüz Ruh" adı altında babadan oğula bir mertebenin temsilcisidir Kızılmaske. Hayali Bengali ormanındaki Kafatası Mağarası'nda yaşayan Kit Walker ya da bilinen ismiyle Kızılmaske/The Phantom, maskesi, çifte silahıyla, kendisine destek veren pigmelerle ve karısı Diana, ikiz çocukları ve Şeytan isimli kurduyla dünyanın her yerinde maceradan maceraya koşar.

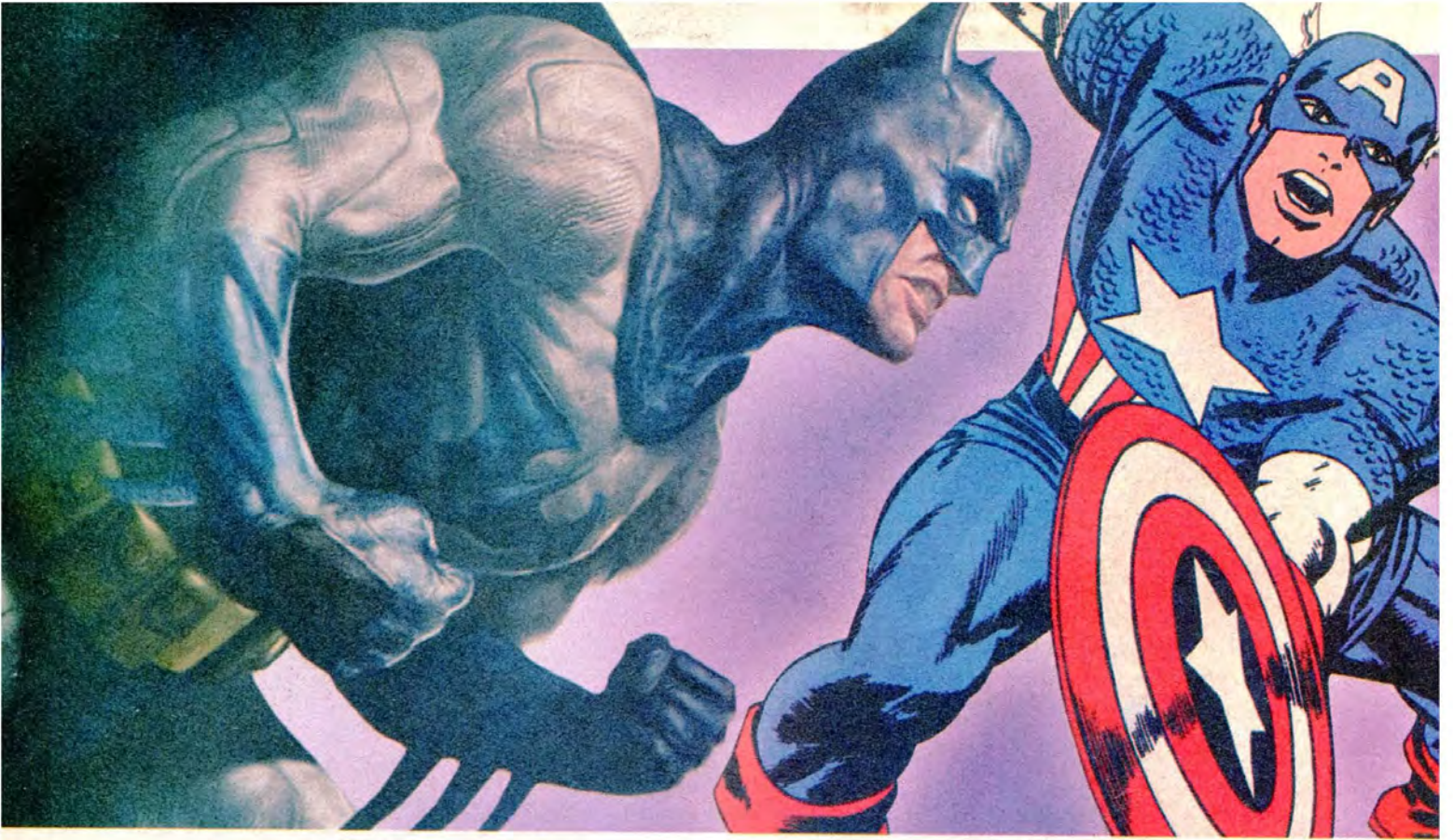
Kişisel Özellikleri: Özel kostüm giyen, ilk maskeli kahramanlardan biridir. En önemli özelliği kurukafa şeklindeki yüzüklerdir. Birini kötülerin çenesine attığı yumrukla imza olarak bırakırken, diğerini koruma altına aldığı yerleri işaretlemek için mühür olarak kullanır. Bu arada Fantom'un yüzünü gören herkes öl(dürül)ür.

Klasik Sözü/Hareketi: Maceralarında sık sık, "Ormanda Fantom şimşekten hızlıdır derler" veya "Fantom on kap-

lan gücündedir" ya da "Fantom herkesle anlayacağı dilden konuşur" şeklinde ifadeler yer alır.

Etkisi: Tarzan, Mandrake, Gordon'la birlikte dünyadaki ilk macera çizgi romanlarından. 100'den fazla dilde yayımlanmıştır.

PELERİNİ SUPERMAN'DEN ÖNCE GİYEN ADAM **MANDRAKE**

Ortaya Çıkışı: ABD, 11 Haziran 1934

Yazar-Çizeri: Lee Falk-Phil Davis

Maceraları: Tibet'te ustası Theron'dan öğrendiği sihirbazlığı, yaşadığı New York'ta, tüm dünyada, hatta uzayda bile tatbik eder. Sihirbazlar Kralı unvanına sahiptir. Pelerini, Superman'den dört yıl önce giymiştir. Afrika'daki hayali bir ülkenin kralı olan Abdullah/Lothar ve uzatmalı sevgilisi Narda ile birlikte maceralar yaşar.

Kişisel Özellikleri: İlk yıllarda Mandrake'nin doğaüstü güçleri vardı, sonradan daha insanileşmiştir.

Klasik Sözü: Hokus pokus.

Etkisi: Mandrake'nin ana yeteneği karşılarındaki hasmını "garantili" hipnotize etme gibi görünse de, maceralarında sıklıkla realize edilmiş fizik ötesi sihirler ve telepostasyon vardır. Ülkemize en önemli etkisi ise, M. Ertuğrul Işınbark adlı illüzyonistin, bu çizgi romandan esinlenerek Mandrake ismini kullanmasıdır.

En Önemli Düşmanı: 8 Çetesi ve Kobra.

DERİ CEKETLİ PİLOT ABİMİZ MİSTER NO

Ortaya Çıkışı: İtalya, 1975 Yazı

Yazar-Çizeri: Guido Nolitta takma adıyla Sergio Bonelli-Gallieno Ferri

Maceraları: 2. Dünya Savaşı'nın hemen ardından New York'tan ayrılarak Amazon'a gelen ve buraya yerleşen Jerry Drake ya da namı diğer Mister No, küçük uçağıyla 1950'lerin Güney Amerika'sında Manaus semalarında turist rehberliği yapar.

Kişisel Özellikleri: Baskı kabul etmeyen, kendi bildiğini okuyan, güzel kadınlarla iyi anlaşılan, samimi, lafını esirgemeyen bir "Doğrucu Davut"tur.

Klasik Sözü: "Hay canına yandığım!" ve "Hayat ne kadar güzel hoş, haydi durma sevdiğine koş!"

Etkisi: Bir "anti kahraman" olan Mister No, deri ceketıyla sade, sıradan, hayatın tadını çıkarmaktan ve uçağıyla gezmekten başka derdi olmayan bir abimizdir.

En Önemli Düşmanları: Dünya Savaşı'nda Japonlar, sonrasında tüm kötüler.

BALTALI İLAH ZAGOR

Ortaya Çıkışı: İtalya, 15 Haziran 1961

Yazar-Çizeri: Guida Nolitta takma adıyla Sergio Bonelli-Gallieno Ferri

Maceraları: 1825-1830'lu yıllarda Kuzey Amerika'da Darkwood'da geçen maceralarında, obur Meksikalı dostu Çiko'yla birlikte maceralar yaşayan Zagor, Kızılderililer arasında Baltalı İlah adıyla nam salmıştır. Alaska'dan Florida'ya, hatta uzayın derinliklerine dek açılmıştır.

Kişisel Özellikleri: Dikkat çekici kırmızı-sarı kostümü, taş bağlanmış "sorun çözücü" baltası, illüzyonla karışık akrobatik refleksleriyle öne çıkan Zagor, Kızılderililerle beyazlar arasında aramakla bulunmayacak bir "arabulucu"dur.

Klasik Sözü/Hareketi: Tarzan'inkini andıran dehşetengiz, "Ahhyaaakk!" cıglığı meşhurdur. Çiko'nun şaşkınlık ünlemi "Karamba Karambita!" da öyle.

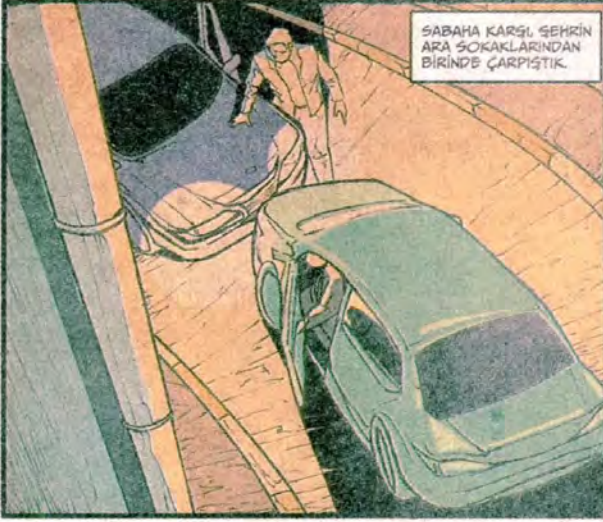
Düşmanları: Hellingen, Vampir Baron Rakosi, Kandrax, Wendigo, Süper Mike, Mortimer...

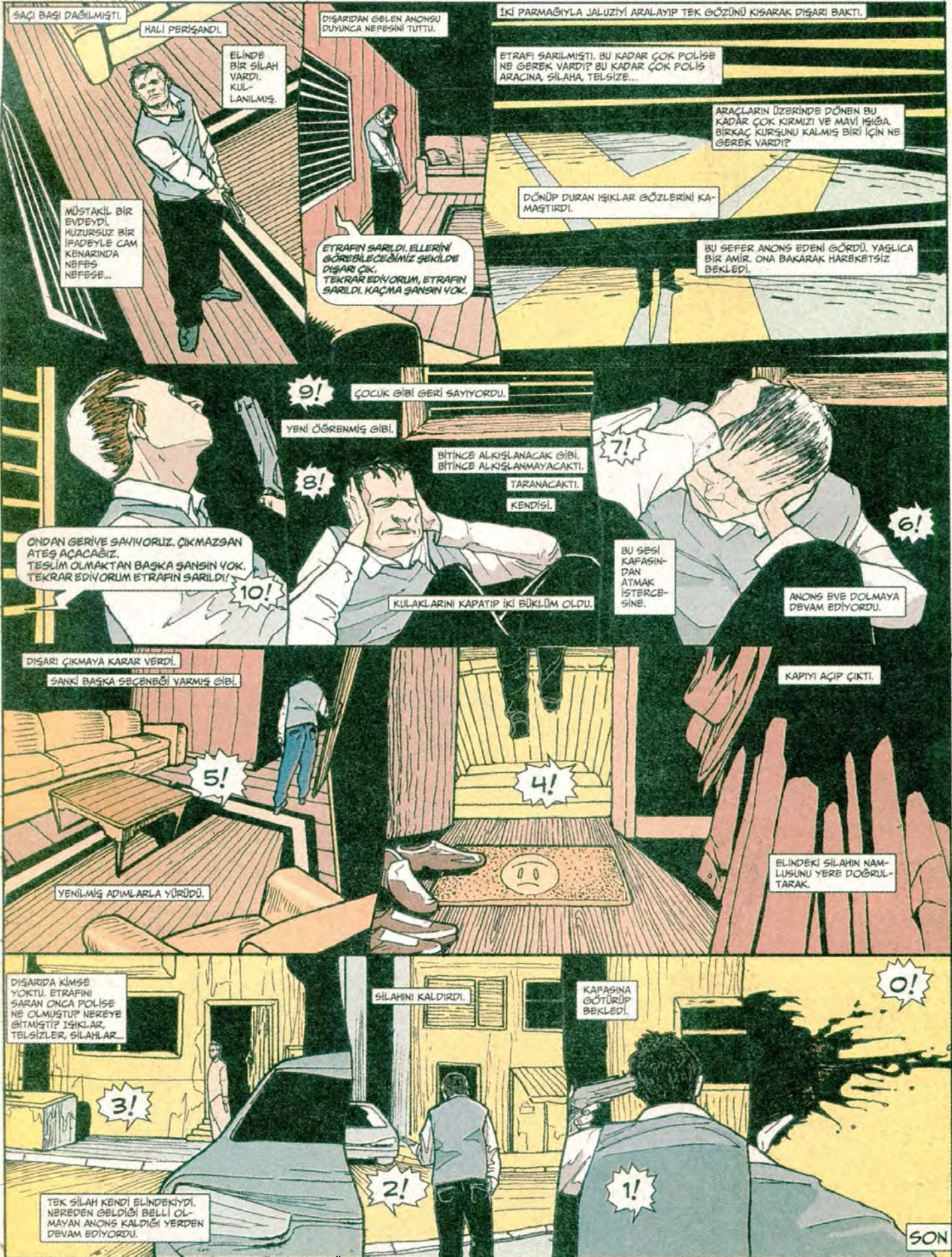
MİKRO ÖYKÜLER

yazan: Hakan Bıçakcı
çizen: Ali Çetinkaya

TEKRAR ÇARPIŞALIM

ETRAFIN SARILDI

ŞAL

SAHİLDEKİ RESTORANLAR YAN YANA DİZİLMİŞTİ.

HAVALAR SERİNLEDİĞİNDEN,

RÜZGAR MÜŞTERİLERİN SIRTINA SIRTINA VURDUĞUNDAN,

HEPSİNDE ŞAL HİZMETİ VARDI.

ÜZERİNDE RESTORANIN LOGOSU BULUNAN, FARKLI RENKLERDE POLAR DOKULU, MODERN PİKELER.

EN DIPTEKİ RESTORANIN ŞALLARI YEŞİLDİ.

HERKEŞİN SIRTINDA BİR TANE VARDI.

BİTİĞİK RESTORAN-DAKİLER TURUNCUYDU.

İKİ RESTORANIN TAM BULUŞTUĞU NOKTADA İKİ MÜŞTERİ KAVGA ETMEYE BAŞLADI.

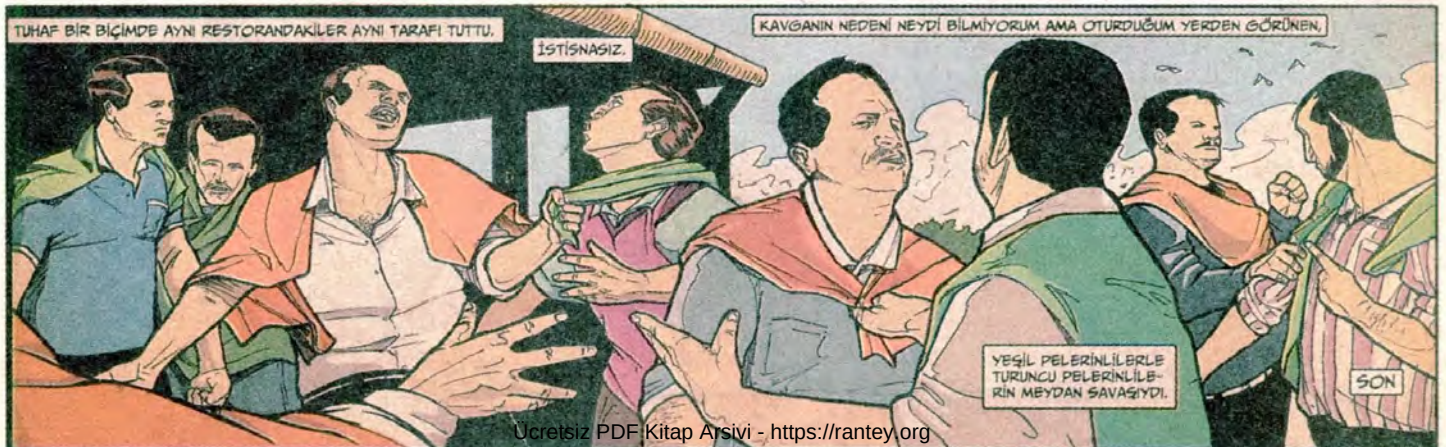

BİRİNDE YEŞİL,

DİĞERİNDE TURUNCU ŞAL VARDI.

KAVGA SÜRATLE BÜYÜDÜ.

TUHAF BİR BİÇİMDE AYNI RESTORANDAKİLER AYNI TARAFI TUTTU.

İSTİSNASIZ.

KAVGANIN NEDENİ NEYDİ BİLMİYORUM AMA OTURDUĞUM YERDEN GÖRÜNEN,

YEŞİL PELERLİNİLERLE TURUNCU PELERLİNİLERİN MEYDAN SAVAŞIYDI.

SON

Yaz, tükenen ucu arkasına takılınca
yenisi gelen kurşun kalemler gibi
bir çırpıda bitmişti.

Kendimi, sınıfta yine aynı sırada
bir şeyler karalarken bulmuştum.

Değişen pek bir şey yoktu...

Furkan'ın
saçını yine
tabak gibi
kesmişler...

Dursun'un
önlük düğmele-
rini hâlâ sabit-
lememişlerdi.

3-A'nın bu ilk döneminde sınıftaki nemli mont kokusu bile değişmemişti.

GÜNEYDİN
ÇOCUKLAR!

GÜNEYDİN
ÖĞRETMENİM!

Öğretmenimiz masasına oturdu ve bronz bir büst gibi parıldadı.
Her Cumhuriyet kadını gibi yazı iyi değerlendirmiş...

...kararında yanmıştı.

Bir kumandan edasıyla
süzdü sınıfı.

BİR DOSYA
KAĞIDINI
GEÇMEYECEK
ŞEKİLDE TATILINIZI
NASIL
GEÇİRDİĞİNİZİ
YAZINIZ...

DERLİ TOPLU BİR
KOMPOZİSYON
OLMASINA DİKKAT
EDİN...

UNUTMAYIN; GİRİŞ,
GELİŞME, SONUÇ!

SONRA, PENCEREYE VURAN
YAĞMUR DAMLALARINA DALIP GİTTİ.

Herkes iştahla yapıştı kağıtlara. Furkan, yazdıklarını gizleme gayreti içindeydi. Tatil anılarının çalınmasından korktuğuna göre epey eğlenmiş olmalıydı.

Bir ben, bir de Dursun henüz "GİRİŞ"te bekliyorduk.

Dursun'un yakası düğmesinden kopup önüne düştü.

Bir enkaz gibi yığıldı kağıdın üzerine...

Ve yazmaya başladı.

Ben bir türlü yazamıyordum.

REVHAT!?

ÖĞRETMENİM?!

NIYE
YAZMIYORSUN
ÇOCUĞUM?

İHĞĞ...
BEN ÇİZSEM
ÖĞRETMENİM...
RESİM OLARAK
YAPSAM?

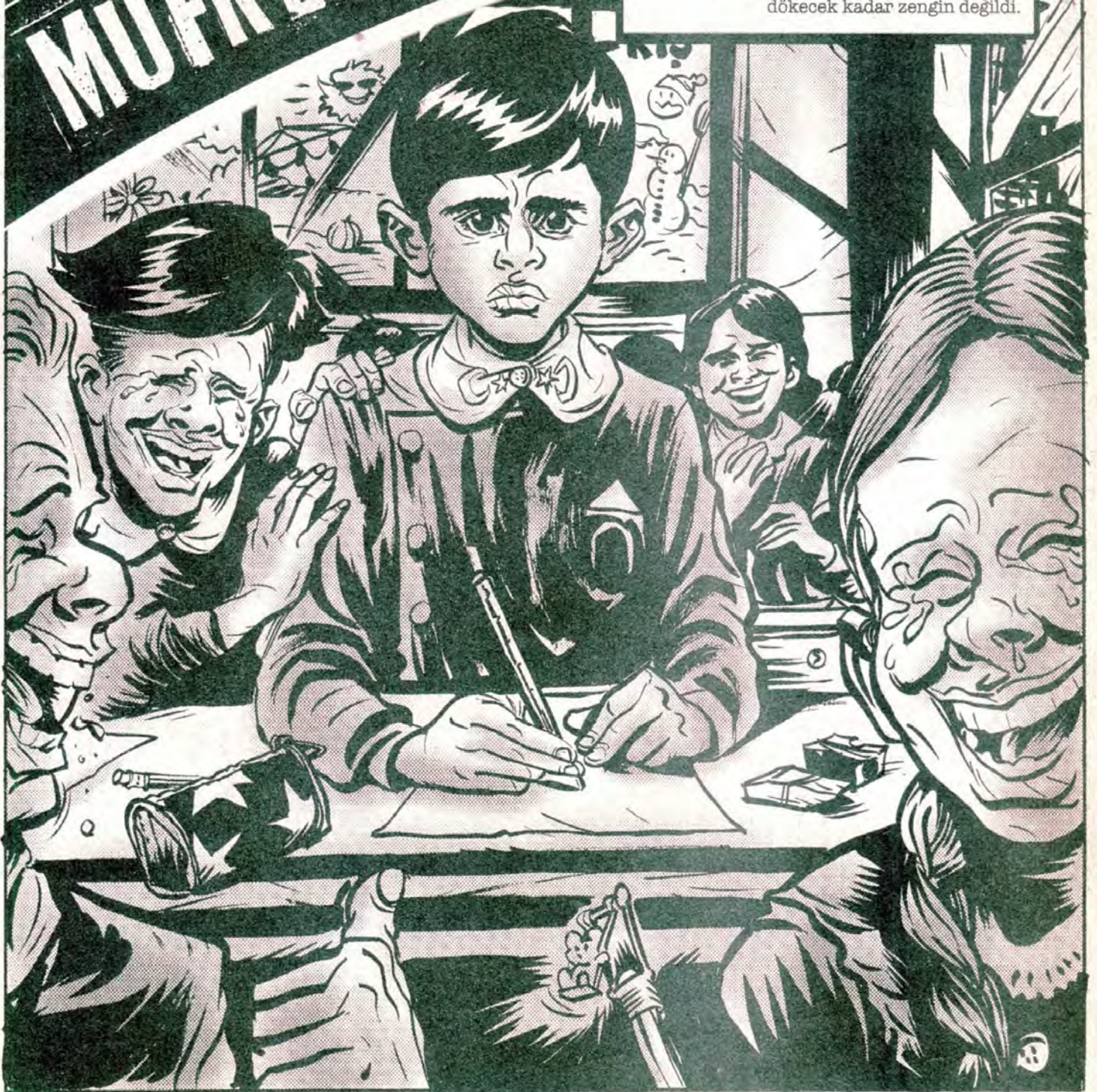

DAHA YAZAMIYORSUN
ÇOCUĞUM!!! NEYİNE
SENİN ÇİZMEK...

MÜFREDAT ÇOCUĞU

YAZAN - ÇİZEN:
REWHAT

Sıradan bir tatil değildi benimki,
bir alt üst oluşt. Bir dönüşümdü.
Kelime haznem bu dönüşümü kağıda
dökecek kadar zengin değildi.

Ben, tatilden önce tam bir "MÜFREDAT
ÇOCUĞU"ydum! On Kasım'da acılara gark olur...

23 Nisan'da şevkle şiir okur...

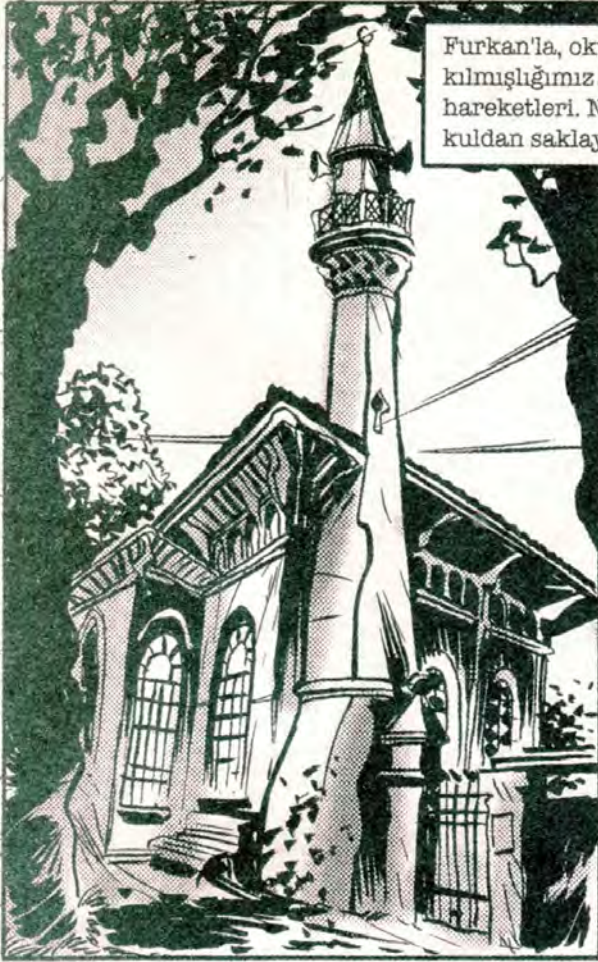

"Büyüyünce ne olacaksın?" diye soranlara
"19 Mayıs'ta gençlerden oluşan bir kulenin başında
bayrak sallayacağım Allah nasip ederse" derdim.

Kimliğimde yazan her şeye tüm kalbimle
inanırdım. Medeni halim boştu ve dinim İslam'dı.

Furkan'la, okulun yanı başındaki camiye gidip namaz kılmaışlığımız bile vardı. Ben genelde Furkan'dan kopyalardım hareketleri. Namazını saklamazdı Furkan. Allah'ın bildiğini kuldan saklayacak değildi. Ya da tam olarak kılmayı bilmiyordu.

Eğitim öğretim yılı boyunca tüm zorunlulukları yerine getiren bir müfredat çocuğu olarak, yaz tatilinden tek beklentim, ışıklı ayakkabılarımıyla gezerken dondurma yiyebilmektir. Ama öyle olmadı.

Yıkıldım...

Köy benim için...

Öğretmenimizin son ders okuduğu, Muzaffer İzgü'nün Ökkeş serisindeki Ökkeş'in bir an evvel kaçıp kurtulmak istediği bir yerd. Kana kana ayran içip, kete yerlerdi. Tezek yakarak ısınlardı. Bildiğim tek köy, Ökkeş'in köyüyü. Gitmesek de görmesek de olurmuş gibi gelirdi bana.

...VE ÖKKEŞ'E BABASI İSTANBUL'A GİDEN OTOBÜSE GÜC BELA BINDİLER. ÖKKEŞ "BABA NE GÖSEL OTOBÜS DEEL Mİ? BOZULUP DA BİZİ YARI YOLDA KOMAZ HE Mİ BABO" DEDİ.

"BOZULMAZ ÖKKEŞ BOZULMAZ, GAVUR İCADI BUNLAR" DEDİ BABASI.

İsyan edişlerim sonuç vermemiş, kendimi Tunceli'ye giden bir otobüste topkek yerken bulmuştum.

*Hoş gelmişsiniz

Annem beni bir kenara
çekip Türkçe konuştu.

ANNECİM, ANA
DİLİMİZ BU BİZİM.
SEN DE ÖĞRENİRSİN
İŞTE BU YAZ.

İKİ DİLİN
OLUR FENA
MI?

NEYCE
Kİ BU?

KÜRTÇE.

HAYIIIR!!!

NE
YANI?

BİZ...

KÜRT
MÜYÜZ?

EVET.

Bir yıkım daha yaşadım. Anneme, kardeşime, tüm köylüye tavır aldım. Konuşmuyor, yemiyordum.

Boşluktaydım.

Sığınacağım tek yer, kimliğimdeki din hanesiydi.

İSLAM.

Hızla dışarı attım kendimi...

İSLAM!

VAY HELE
KİM
GELMİŞİ!..
XİDO'NUN
OĞLU!
KURBAN
OLAM
SANA!

NASIL YOK YA? NASIL YOK?
ÖKKEŞ'İN KÖYÜNDE BİLE VARDI!
BU KADAR İNSAN NEREDE
KILIYOR NAMAZINI?

BU KÖYDE
NAMAZ KILAN
KİMSE YOK, O
YÜZDEN CAMİİ
DE YOK!

NASIL
NAMAZ
KILAN
KİMSE YOK
YA?!!

E OĞLUM BİZ
ALEVİYİZ YA!

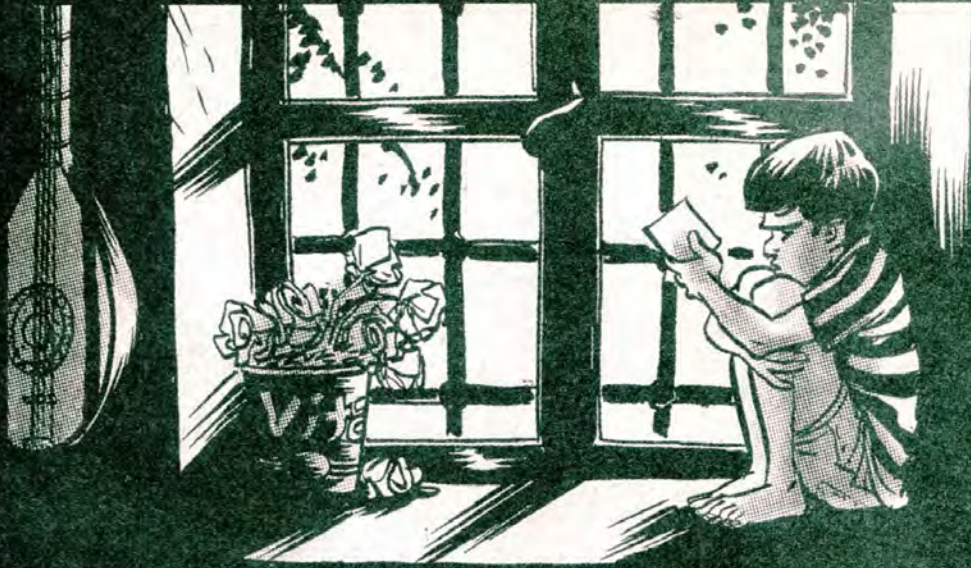
NE?

BİZ...

ALEVİ
MİYİZ?

HAYIIIIIR!!!!

Neredeyse 3 ay kaldık köyde. Yavaş yavaş kabullendim her şeyi. Bu süre zarfında, derdimi anlatacak kadar Kürtçe küfür öğrenmiş, alt telden "bu da gelir, bu da geçer ağlamayı" çalar hâle gelmiştim.

Bir gece çatışmaya denk gelmiş, zifiri karanlıkta uçan izli mermilerin renkli ışıklarını izlemiştim.

Velhasıl, Sünni bir Türk olarak ayrıldığım İstanbul'a, Alevi bir Kürt olarak dönmüştüm.

Ertesi gün Dursun, Furkan ve ben öğretmenler odasına çağırıldık.

ÜÇÜNÜZÜN TATİL
KOMPOZİSYONLARI
TIPATIP AYNI ?!

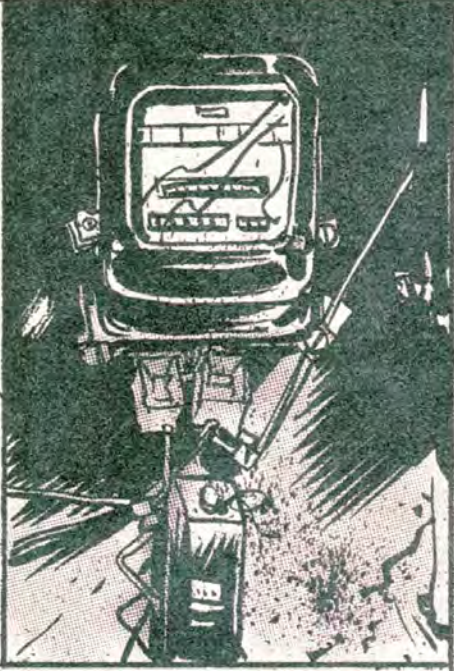
ŞİMDİ
SÖLEYİN
BAKIM,
ÇINARLIK'A
GERÇEKTEN
KİM GİTTİ?

BEN GİTTİM
ÖĞRETMENİM
ALLAH KURAN
ÇARPSIN KI!!!

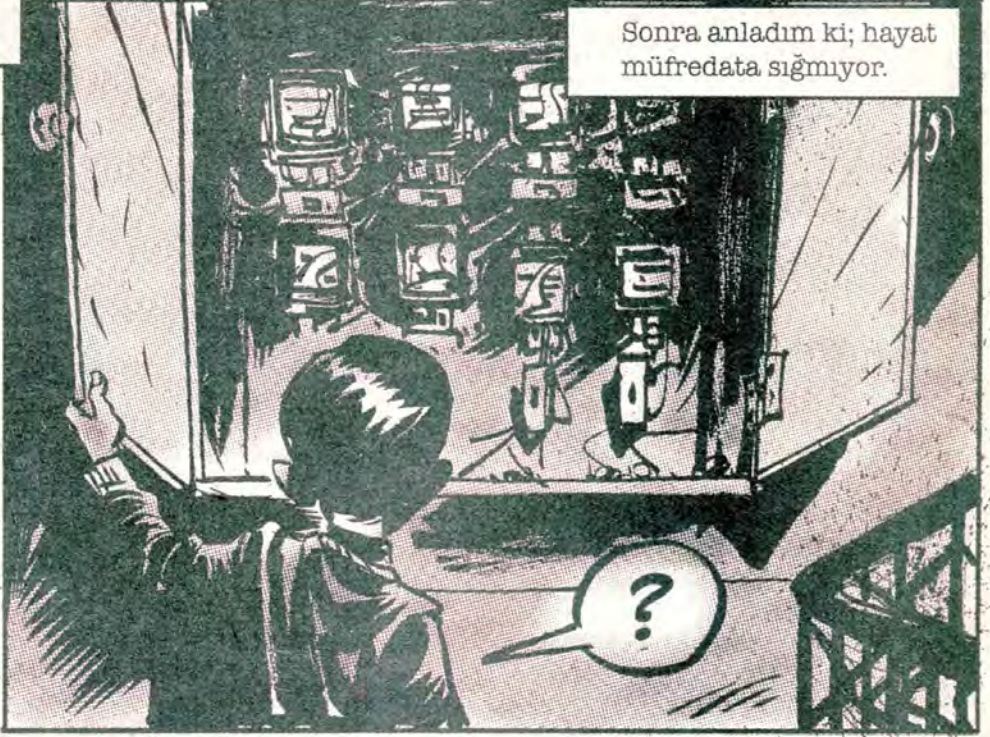
Öğretmenimiz
tatilimizi anlatmak
istemeyişimizi
anlayışla karşıladı.
Fakat, Furkan'ın
anılarını çaldığımız
için ikimize de
1 verdi.

Furkan ise bizi
Allah'a havale etti.
Ben, Dursun'un neyi
sakladığını hep
merak ettim. Ama
soramadım. O da
bana sormadı neden
böyle yaptığımı. Belli
ki biz aslında biz
değildik. Ve aramızda
bir tek Furkan
kendisiydi.

Zamanla unuttum yaşadıklarımı...
Müfredata uyum sağlamaya başladım tekrar.

Sonra anladım ki; hayat
müfredata sığmıyor.

Vatani dünya olan,
"Yüreğinin götürdüğü yere git"
sözünü kitap kapağında
bırakmayan kişi...

Corto Maltese

Yazan: Turgut Yüksel

"Daha önce nerelerde bulunduğunuz?" sorusuna şöyle bir cevap verdiğinizi düşünün:

Cordoba (İspanya), Çin, Mançurya, Etiyopya, Arjantin, Patagonya, İtalya / Ancona, Arjantin, Marsilya, Tunus, Antiller, New Orleans, Hindistan, Çin, Güney Pasifik, Escondida, Paramaribo, Saint Laurent-du-Maroni, Bahia Salvadoru, Amazon ağzı, Antiller, Honduras, Venezuela, Barbados, Orenoca Deltası, Peru, Venedik, Adriyatik Denizi, İrlanda / Dublin, Stonehenge, İngiltere, Fransa, Kuzey Denizi, Yemen, Somali, Etiyopya, Hong Kong, Rusya, Şangay, Sibirya, Hong Kong, Çin/Jiangxi, Venedik, Rodos, Adana, Van, Azerbaycan, Bakü, Hazar Denizi, Krasnovodsk, Buhara Emirligi, Afganistan, Pakistan, Arjantin, İsviçre Kantonları, Montagnada, Etiyopya, İspanya.

Bu cevabı duyan karşınızdaki kişi de mutlaka şöyle derdi: "Siz Corto Maltese olmalısınız."

Bu, okurken bile nefesinizin yetmediği yerler, Corto Maltese'nin 10 Temmuz 1887'de doğumundan 1936 yılında İspanya İç Savaşı'nda

kaybolmasına kadar kayda geçen 49 yıllık hayatı sırasında ayak bastığı yerlerin kronolojik dizgesini oluşturuyor.

İkametgâh adresi sayılabilecek Hong Kong dışında karayla ve sabit olmakla başı hoş olmayan, pusulası macera olan birisinin gittiği bir rota...

"Toprağa kök salan türden değilim" der, kalmasını isteyen güzel bir kadına... O yüzden dalgalara, rüzgâra ve maceraya bırakır kendini çünkü o maceralarını okuyan bir insanın tespit edebileceği gibi; varmak için değil, gitmek için giden biridir.

İllüstrasyon: Ece Zeber

eee
zeber
2016

Her meşrepten, dilden, dinden, renkten insanla arkadaşlık kurar. Hayatın getirdiklerine ve götürdüklerine karşı her ne kadar tarafsız bir kahraman gibi gözükse de mağdurların ve ezilmişlerin yanındadır. Milliyet, köken, inanç onun için bir değer kıstası değildir. Kıstası kötülüktür ve onları sevmez. Konuda nettir, kötü bir insan olduğuna inandığı Sanders'e karşı

söylediği gibi: "Birçok kökenim, üç-beş de milliyetim var, ama sizinkisi eksik."

Sıradan kötülerle olduğu gibi, organize kötülerle; emperyalistlerle, onların yürütme aygıtı olan şirketlerle, ordularına ve donanmalarına, savaştan beslenenlere ve faşistlere karşı da duruşu ve tavrı nettir: Topa sert girer!

Birçok yerden birçok arkadaşı vardır ve bunlar arasında bizim bildiğimiz edebiyatçılar da bulunur: Jack London, John Reed, Ernest Hemingway, Herman Hesse...

Böyle arkadaşları olunca doğal olarak okumayı da sever; Thomas More, Jack London, Robert Louis Stevenson, Herman Melville ve Joseph Conrad'ın kitaplarını maceraları sırasında elinde görürüz. Gördüğü, yaşadığı, okuduğu şeyler kendisinde karşılaştığı olaylara karşı, soğukkanlılık, kalenderlik ve mizahi bir bakış açısını getirmiştir. Ya da genlerinde olan İngiliz mizahıyla, Akdeniz karakterinin karışımının sentezinden oluşmuştur.

Kaderini kendisi çizen bir adamdır, hem mecazi hem de fiziki olarak. Çocukken annesinin falcı bir arkadaşı avucundan geleceğini okurken Corto'nun talih çizgisinin olmadığını görür. Genç Corto ise bunu hiç dert etmez; eline bir ustura alıp avucuna uzun ve derin bir çizgi çeker. Artık onun da bir "kader çizgisi" vardır.

Milliyeti gibi deniz üstündeki gidişi de değişkendir: Bazen define avcısı, bazen korsan, bazen bir nakliyecisi olarak, bazen de canı istediği için yol alır. Doğrunun peşinde koşmaz, ama girdiği her belada içinden gelen, insanlara güven veren doğruyu gösterir. Bir anti-kahramandır...

Corto Maltese ölmemiştir. Faşistlere karşı savaşmak için katıldığı İspanya İç Savaşı'nda kaybolmuştur. Bu aynı zamanda yaratıcısı olan Hugo Pratt'in isteğidir.

"Her şeyin elektronik olduğu, her şeyin

ince ince hesaplandığı ve sanayileştiği bir dünyada Corto Maltese gibi birinin yeri yoktur." Hugo Pratt

Corto da bunu bildiği için izini kaybettirerek bizim gözlerimizden uzakta dünyanın bir köşesinde kendini gönlünce yaşamaya bırakmıştır.

Dostu Steiner'in ona dair kızgınlıkla öngöründe bulunduğu gibi: "Senden daha romantik birini görmedim... Eminim sonbahar oldu mu, gider bir parka falan oturursun." sözünü doğrularcasına belki de ömrünün sonbaharında "bahçede, tek başına, yüzü denize dönük oturmaktadır."

CORTO MALTESE MACERALARINDAN SÖZLER:

"Kim bilir, belki kahramanlığa, cömertliğe inanan, soyu tükenmek üzere olan bir hanedanın son temsilcisi, yani belki de salakların şahıyımıdır!" Oğlak Burcu Altında / Tristan Bantam'ın Sırrı

"Eğer yazsaydım, diyelim ki becerdim, sonuçta olayları, tanıdıklarımın kişiliklerini mutlaka çarpıttım. Benim için böylesi daha iyi: Hikâyesiz yaşamak..." Bahia'da Buluşma

"Ben ilkelere inanmam, bunu bil... Evet... Sana doğru gibi gelen şey benim için bir hatadır... Ahlağa gelince, ortada o dediğinden eşek yüküyle var!" Tek Atışla Samba

"Karanlık dostları olan karanlık bir kahraman sonunda aydınlık bir cenazeyi hak etmiştir." Tek Atışla Samba

"Bir gün ölürsem herhalde meraktan öleceğim. Kötü bir alışkanlık ama..." Bir Martı Yüzünden

"Benim annem Cebelitanıklı bir çingeneydi, ünlü bir büyücüyü, yani şeytanlarla arası iyiydi. Babam da Cornouailles'dan geliyordu. Büyücü Merlin'in yaşadığı Tintagel'de oturan bir yaşlı şeytanın yeğeni idi." Corto, Git Gidebildiğin Kadar / Bay Başkan İçin Vudu

"Kendimize maceraperest beyefendiler demeyi tercih ederiz." Güzel Hayaller Gölü

"Adam mutluydu... Güzel Hayaller Gölü'ne bakıp, her şeyi görmek istediği gibi görüyordu... Niye onu rüyadan çekip almalı, alıp da güneşin ve neşenin olmadığı bir dünyaya atmalı? Orada sadece gece, keder ve hastalık yok mu?"
Güzel Hayaller Gölü / Wain'i
Yerli Reis Corto'ya söylüyor.

"Corto, Corto Maltese... Ama madem tüm yerlilerin esrarlı isimleri var... Sen de bana "Başını-Dertten-Asla-Kurtaramayan-Kişi" diyebilirsin."
Masallar ve Dedeler

İllüstrasyon: Mehmet Özen

OT
Çizgi Roman

NISAN 2017 Sayı: 05 - Çizgi Öykü Mizah Dergisi Aylık Yayın Süreli Yayın - **İmtiyaz Sahibi ve Yayıncı:** MEDU YAYINCILIK TİC. LTD. ŞTİ.
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Selda Hızal - editor@otdergi.com - bilgi@otdergi.com - reklam@otdergi.com - www.otdergi.com

Adres: Bereketzade Mah. Banker Sok. No: 6 A-B Beyoğlu İSTANBUL Tel: (0212) 232 33 09 **Kapak Baskı:** Gezegen Basım, 100.Yıl Mah. 2. Cad. (Matbaacılar Sitesi) No: 100 Bağcılar İSTANBUL
Tel: (0212) 325 7125 **İç Baskı:** Uygun Basım, Merkez Mah. Çınar Cad. Kavak Sok. No:34 Yenibosna-Bahçelievler İSTANBUL
Tel: (0212) 451 60 90 **Genel Dağıtım:** DPP (0212) 622 22 22 - **ISSN:** 2149-5947

OT ÇİZGİROMAN'da yayımlanan tüm yazı, çizim, eseri ve karakterlerin yayını hakları saklıdır. Yayıncı, yazar ve çizimci yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazı, baskı ve görsel yayını arganında ve sanal ortamda kullanamaz.

KARAKARGA
Yayınları

ÖDÜLLÜ ÇİZGİ ROMANLAR

Epileptik

David B.

“Yetişkinler bize saçmalıklar dışında bir şey öğretmezler. Her şeyi kendimiz yapmamız gerekir.”

Size de işlerin yolunda gittiği yagane zamanlar, hiçbir beklentinizin olmadığı dönemlermiş gibi gelmiyor mu?

**GÜÇSÜZ
DÜŞMEZSEN
HAYAT
GÜZELDİR
SETH**

MANU LARCENET

SIRADAN ZAFERLER

Hepimizin, acıya, kedere ve eksik kaldığımız şeylere verdiğimiz tepkiler farklıdır. Bazı insanlar bu boşluğu doldurmak için uzun uzun konuşur, tartışır ya da çeşitli teoriler üretir. Kimileri ise tam tersine, çalışkan bir çocuğun matematik problemine odaklanması gibi sessiz kalır. Bende ise, yoğun acılar uyuşturucu etkisi yapıyor.

karakarga.com karakargayayin karakargayayinlari karakargayayinlari

KİTAPÇILARDA!

Bir korkak olarak yaşamak,
kahramanca ölmekten
daha fazla cesaret
gerektirir.

Corto Maltese

makamı gılgili ailem
OT
LAK

